

א' דרוש ד' (ג) בענין ר"ה (ג) כבר נבאר אלנו ענינו וס' ביארנו בענין י"ב חדשי השנה כי מן תשרי עד ניסן הם ו"ק של הזכר ומלא כי אדר הוא החוט' שלו וניסן הוא מחובר כי הוא בחי' פה של הזכר ובחי' גולגולת של הנקבה והוא כי מן הבל היולא מפיו של הזכר נעשית הגולגול' של הנקבה נמלא כי ניסן מושיל לב' לו ולה ולכן מעבדין חדש אדר ולא חדש אחר לפי שאנו לריבין שיהיה החדש ההוא כבוד פה של הזכר ולכן לריך לקדש החדש כפי ולומר מקודש מקודש כמ"ש ז"ל ע"פ אשר תקראו אותם במועדם אהם כתיב והטעם. כי ע"י הבל פיו נעשה גולגולת שלה ואמנם ו' חדשים מניסן ועד תשרי הם ו"ק הנקבה ומלא כי אלו הוא חוטמא של הנקבה ותשרי הוא פה של הנקבה וגולגולת הזכר ואמנם נודע כי ר"ה אז הוא זמן שמאלו תחת (לראשי) ד' בתום ל' כנו' בס"ה והענין הוא כי יש ב' פסו' בשיר השירים הא' הוא שמאלו תחת ראשי והב' הוא שמאלו תחת לראשי. והנה פ' הא' נאמר על זמן ר"ה כי הנה אז הוא הענין החיבוק ואמנם בימי החול עומדים איהו יעקב בגלגל דו"א ואיהי רחל כבוד דו"א ומלא כי שמאלו של ז"א שיהיה גבו' שבו עומדת למעלה מראשה של רחל העומדת כבוד אצל ברה"ה עולים ב' יעקב ורחל ועומדים בגבו' דו"א שהוא שמאלו כמבאר אלנו כבוד תפלת ר"ה בעליה וא"כ עתה יכול ז"א לחבק לרחל ולהשי' שמאלו תחת ראשה ממש כי עד שם עלתה ראשה ולא גופא ואינו יכול לחבק גופא ועל זה נאמר שמאלו תחת ראשי ממש אצל הפ' הב' נאמר על החיבוק הנעש' בשבת וי"ט כי אז ז"א הם שווים בקומתם ממש וראשם שוים ואז הוא חיבוק יותר שלם כי שמאלו מחבק את שמאל שבה ממש ולא ראשה כמו ביום ר"ה וזמ"ש תחת לראשי כלומר תחת שמאלי אשר שם היה ברה"ה בחי' ראשי עממה אצל עתה אינו מקום ראשי אלא מקום שמאלי וזמ"ש לראשי בתום ל' כלומר תחת המקום שהיה שם ראשי תמי' בזמן הכריא' שאז יאל ראש הנקב' כנגד החזה של הזכר בין חסד לגבור' ב' זרועות גם אותיות לראשי הם ישראל לרמוז כי החיבוק הזה אינו מיעקב אלא מז"א עלמו הנקרא ישראל :

דרוש ה' ה' בענין השבת וי"ט וכבר ביארנו למעל' בענין השינוי והחילוק שיש בין השבת ליו"ט ולר"ה וע"ש ונבאר כאן ענינם בקיצור הנה שם נבאר כי בבחי' היות שנוק' דו"א עולה ביום שבת בתפלת חזרת המוסף עד הכתר של או"א (ו) והיא שיהיה עתה ממש בכל שיפור קומתו לכן קדושת השבת היא יותר גדולה מקדושת יו"ט (ו) אצל בבחי' כי ביום השבת היא מקבלת ההארה שלה ע"י ז"א לכן אין זה שלימות אלא משא"כ ברה"ה וי"ט שהיא והוא שוין ויוקין מבחר א' ואינה מקבלת הארת' ע"י. אצל להבין זה לריבין אנו להודיעך ענין זה (יח) דע כי כל הזווגים שיש בזו"ן שכולם לריך שזו"ן יקבלו שפע והארה מן ט"ס דא"א (ש) ובכח זה יוכלו להזדווג אצל אין כל הזווגים שוים כי הנה בימי החול אז הוא מקבל הארתו מן הגלגל דא"א וכל בחינותיו של ז"א נכללין בקו הימין בגל' דא"א (ח) ומלכות מקבלת הארת' מן הסוד דא"א וכל בחי' נכללות בקו שמאלי הוד דא"א וע"כ אין ז"א שוים כא' ובר"ה אז ז"א ממשמשין בכתר א' ר"ל ב' נכללים בגלגל דא"א וכולם מקבלים הארת' בהשואה א' ואין יחרון לזכר על הנקבה ובשבתות אז עולין ז"א עד הכתר דא"א וזה נכלל באבא וזו נכללת באי' ואין ב' שוים בהשואה א' ולכן היא מקבל' הארת' ע"י וזהו הטעם שהשבת נקרא קדש ממש כמ"ש ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם אצל ה"ט נקרא מקראי קדש לפי שביו' שבת ז"א מקבל מן הקדש דא"א ונותן ע"י חלקה אל נוק' ומלא כי ז"א עלמו שהוא ביה' יום השבת נקרא קדש ממש אצל שאר הי"ט אינם עולים עד המקום שעלו ביום השבת אצל בכל יו"ט עולים כפי בחינתו כמ"ש ומלא כי ז"א שניהם אינם מקבל' משם כמו בשבת ולכן הם מקראי קדש מוזמנים מן הקדש אצל אינם קדש ממש לא היא ולא הוא ובי"ט אינם עולים ז"א כמו בשבת עד כתר או"א אלא כל יו"ט הוא משונה ומובדל מחבירו לפי בחי' בענין עליית ז"א כמ"ש בסוף הדרוש של יום שבת בענין השינוי

שיש בין שבת ליו"ט ובין יו"ט לחבירו. ודע כי כפי בחי' עליית ז"א באופן ההוא נכללין העולמות והענין הוא כי הנה ביו"ט של ר"ה עולין ז"א יחד ב' בגבו' דא"א וב' נכללין שם ואפי' כל שאר הספי' אשר בא"א מגבו' שלו ולמטה כולם נעשין בחי' גבו' ועד"ז שאר היו"ט כל א' כפי בחי' (ט) ונבאר עתה עליית ז"א ביום ר"ה הנה בר"ה ר"ה הראשונה נוק' דו"א היא כהיכל ק"ק דברי' (י) ובתפלת ערבית עול' עד מקום ספי' הגבו' שלה עלמה אשר בעו' האצילות ואז גם ז"א הוא עמה שם משתמשין בכתר א'. ובשחרית בתפילת לר"ה עולים הזכר והנקבה בספי' הגבורה של הזכר עלמו ובהזרה עולים שניהם בעמרא דגבו' אשר בדעת של הזכר עלמו. ודע כי לעולם כל בחי' חזרת תפילה היא כבוד חג"ה והם עולים למעלה בזכיה ובזמון. ובתפלת מוסף בלחש עולים שניהם בספי' הגבור' של א'. ובהזרה עולים שניהם בספי' הביני' של א' אצל אינם עולים בדעת שלה עד מ"ש בחזרת תפילת שחרית והטעם הוא לפי שדעתן של נשים קלה ואין בהם בחי' דעת ולכן אינם עולים אלא בזכיה שבאי' כי הנה היא נמשכת מספי' הגבו' דא"א כנודע. ובמנחה בלחש שניהם הם למטה בספי' הגבו' של נוקבא דו"א כמו שחיו בחפי' ערבית. ובהזרה עולים שניהם בזכיה של הנקבה עלמה אשר היא ג"כ נמשכת מלד עמרא דגבו' כנודע וגם צוה שיך טעמא דלעיל שמה שאינם עולים בדעת שלה הוא כי אין לה דעת כי נשים דעתן קלה :

בר"ה ב' דר"ה הנה נבאר למעלה כי ביום א' דר"ה נסרין כל הגבו' שיש מן הכתר דו"א עד החזה שבו וכולם ניתנו בכתר שלה כי שם הוא מקומה כנגד אחורי הת"ת והנה כבר ה' חסדים נתפסו בז"א וכת ה"ג אשר מלד עמרא דגבו' שבה כבר הם מוזמנים שם להכלל בה כי אז מחיל עינים ומליאותם והם שם עדיין בכח בראשה. והנה בתפ' ערבית דליל ב' עולים ב' בדעת שלה בגבו' הב' דעמרא דגבו' שבה והיא אותה אשר אח"כ עתידה להתפשט בספי' הגבו' שבה :

ופעם אחת שמעתי ממוז"ל דרוש זה הנו' ויש בו קלם שינויים ואמרתיו לכתבם. בזיל א' של ר"ה בתפילת ערבית אז ז"א עומדים בספי' ההוד של ז"א עלמו האמנם להיות שאימ' מסתלקת מעל ז"א ונשאר יסן כבוד הדורמיטא כנ"ל בדרוש שקדם ולכן אין הנקבה מקבלת הארתה ע"י ז"א אלא מאימא עילאה כהיותה מחוץ דו"א ואמנם היא עומדת אז כבוד שלו והיא מקבל' שלה ע"י ואח"כ היא לוקח' ומקבל' ממנו בהיותו עומד כבוד שלו כנו'. ובשחרית בתפילת לר"ה שניהם בספי' הגבור' שלו. ובהזרה שניהם בעמרא דגבורה שדעתת שלו. ובתפלת המוסף בלחש שניהם בספי' ההוד דאימא. ובהזרה שניהם בספי' הגבור' דאימא :

דרוש ו' (א) מדבר בענין כונת העמידה בקיצור ואח"כ אחזור לבארים באורך בע"ה וז"ל ברוך הנה בחפי' יולד עד גאל ישראל העליו את המל' עד היכל ק"ק דבריאה והנה היא בבחי' נקו' א' כלולה מ' ואינה עדיין בבחי' פ' כי היא כבוד לבי ומעמי את עלמך מבלי היות בה בחי' פ' ועדיין אף בהיות' כבוד נקו' היתה חסרה ממנה בחי' הדעת שלה שהוא סוד ע"ב ק"ל כנודע. ולכן עתה אנו רואים לתת לה עתה במלת ברוך. וזה כונתו כי עתה ע"י ריבוי' דברכאן דאית בה בנקו' זו שנכללה בכל היכלותי' כנו' בס"ה בפי פקודי אשר לסיבה זו נק' ברוך. הנה גם אנו רומזים במלת ברוך אל יסוד דו"א הנקרא ברוך לפי שיורד בריבוי' דברכאן עילאין ונותן לה בחי' הדעת הנו' אשר הוא שם הויה שהוא בגי' כ"ו ובריבוי' הפסוק שהוא בגי' ע"ב ובריבוי' המלא במילוי אלפיין כזה יוד יוד הא וואו יוד הא וואו הא העולה בגי' ק"ל אשר ג' בחי' אלו הם הדעת שבה והם בגימ' כמנין ברוך שהם כ"ו ע"ב ק"ל. אמתה הנה עתה ניתן בה כח הכ"ב אחרון שיש ביסוד כנודע כדי שבכח הזה תוכל להעשות אח"כ בחי' פ' שלם וזהו תי' אמתה א"ת ס' כי היא סוד אות ה' תאחה ומשכין בה כ"ב אותיות שיש מן אלק ועד תיו שהם א"ת. גם

הגדרות וביאורים: (א) א"ש עוד מלחמי דרוש קטן קרוב אל כל האמור ואכתוב אותו במקום הזה דרוש ד' ב' : (ב) מולתו : (ג) פ"ח פ"ד מר"ה : (ד) מלת בתוספת ל' יתאח כתיבת יד : (ה) פ"ח פ"ו משער ר"ה : (ו) הרב ש"ס הגיה אימא : (ז) פ' דכוי"ט אינו עולה בכתר דאימא רק עד תפלת הנגחה ולא בתוספת. ט"ז : (ח) א"ש ז"ג בדרוש הזה נבאר שהוא חילק עש דרוש העליון דשם כתב בחיל בגלגל דו"א ובאן כונת בגלגל דא"א וכן נבאר. ואפשר לפרש שהוא מדבר בכל קו דג"ה בין למעלה בין למטה : (ט) פ"ח פ"א מתפלת ר"ה : (י) עיין בה"ט ד"ע פ"ב ד"ה לריך ז"א לידע הקדמה כוללת שכל התפלות מר"ה עד יוה"כ וכלל הוא לתקן פסוק דספירת הגבורה דתדע לך דכל פסוקי פרשת דספירת דאצילות מתחשין מריש פסוק עד (*) עד אמת א' כמפורסם שפי שיך ללאן

גם הכוין ב'אות ה' של אהה אל ה' אהיות מנלפ"ך הכפלות . יהודה עתה תכוין להעלות זאת הנק' של המל' עד מקום החזה דו"א באחריו במקום שהיתה שם תחי' אילנות :

אלהינו

עתה אנו ממשיכין כח ב'זו"ן כדי שעי"ב יחזרו אח"כ פכ"פ וזה נרמז במלת אל של אלהינו כו' זה בקיבור (א) עוד ירצה באורך הדרוש הזה וכוונתו היא מה שראוי לכוין בה ביום ר"ה בנפ"י שחרית לבד והנה בתחל' נקדים לה הקדמה א' (ב) והיא כי אין שינוי וחילוק בין כונת ברכת אבות שבימי החול לימי ר"ה אלא בענין כונת הר"י שאנו מוסיפין לכוין ביום ר"ה בכל בחי' ובחי' בצרכת אבות כמו שהבאר אבל בכל שאר הכונו' הם שוים. ובעת הדבר הוא לפי שעתה הם ימי הדין והגבו' והי"ו וכו' הוא בנ"י וכוונתו עתה אהיה לבצע מציאותם אלא להמתיק ולבסס את הגבו' והר"י האלו. ונתחיל בבאר הברכה. ב'רוך תכוין בזה כי גודע הוא במש"ל שבבכרו יולד אור עד סוף גאל ישראל העליון את המל' עד היכל ק"ק דבריאה הנה היא בבחי' נקו' א' כלולה מ' ואינה עדיין בבחי' פכ"י כי היא בסוד לכו' ומעטי את עלמך וכוונתו עתה להעלותה עד מקום אילנות שהוא כנגד החזה דו"א בסוד אב"א. ואח"כ נעשה אותה פרי שלם וכוונתו פכ"פ. והענין הוא כי ד' בחי' יש אל המל' כנ"ל בבאר משנת ד' ראשי שנים הם כו' הא' היא בחי' בסוד קשר של תפילין ש"ר תחת ג' ד' שהם חב"ד דו"א ושם הניח' שורש א'. עוד יש לה שורש תחת תנ"י דו"א ושם הוא מקום החזה. עוד יש לה שורש ג' תחת נה"ו דו"א תחת היסוד ושם הוא נקרא בסוד ה' אחרונה של הו"ה. עוד יש לה שורש ד' למטה בהיכל ק"ק דבריאה ושם היא בסוד נקו' א' כלולה מ' אבל אין בה בחי' פכ"י ואי נקרא שם אדני". וענין פכ"י מיו שרה בענין מערת המכפלה ותבין מה ענין ד' בחי' אלו היטב והנה כונתו עתה היא להעלות ולהמשיכ' אל שרשיה העליונים הד' אלו הנז' :

ונחזור

לבאר מלת ברוך הנה כונתו להמשיך בה בתחיל' בחי' דעת ק"ל דעת בחי' היותה עדיין נקו' כלולה מ' כי עדיין היתה חסרה מן הדעת ק"ל והמשיכה זו אנו ממשיכין אלו מן היסוד דו"א הנק' ברוך. וגודע כי הדעת ק"ל שבה היא בחי' עטרא דגבו' מנ' עטרין אשר בדעת דו"א כי עטרא דחסד נחלקת לה' חסדים המתפשטים בה' קלוות דו"א מחסד עד הוד שבו ועטרא דגבורה הנחלקת לה' גבו' המתפשטות בה"ק שבנקבה מחסד עד הוד שבה. ואמנם עתה עדיין הם עומדות ביסוד דו"א ומשם נמשכת ויחסיט בדעת שבה ולכן לריך שתכוין במלת ברוך כי היא זו הנקו' של המלכות הנק' ברוך בכל הגוה ריבון דבריאה שהם ההיכלות שלה שנקללו בה. וגם תכוין אל היסוד דו"א כי גם הוא נק' ברוך ומשם יורדת היות עטרא דגבו' בנקו' הזו הנק' ברוך כנו' ועי"ב יש בה דעת ק"ל. ולריך שתכוין כי הנה בתח"י היא עטרא דגבו' היא הו"ה א' פשוטה שהיא בנ"י כ"ו וכשניתנה בדעת של הנקבה מתחלקת לה' היות שהם ה"ג והם בנ"י כ"ו הרי עתה בחי' כ"ו ק"ל ומסר ע"ב לתשלוש ברוך וזה ענינם. הנה תכוין אח"כ כי המל' ב'היות' בסוד נקו' א' אין בה רק ג' קוים והיא ג' כליל' בנ"י כי חב"ד שלה נכללת בחג"ת שבה. וגם נה"י שבה נכללת בחג"ת שלה וגמלא שאין בה רק הוראת ג' קוים ולכן אפי' שאלו ה"ג שהם ה' היות אשר בדעת שבה הם עמידות להתפשט בה אחר היותה בחי' פכ"י בה' קלוותיה שהם מחסד עד הוד שבה עכ"ל כיון שעתה היא נקו' א' בלבד אשר לכן אין בה רק הוראת גילוי ג' קוים בלבד כנו' לכן אין מתפשטות בה רק ג' ההו"ה מן ה"ג בחג"ת שלה וז' היות האחרות אינם מתפשטות עדיין. והנה ענין התפשטות הזה הוא כי מה שהיה שד עתה בדעת שבה בבחי' ד' אותיות הויה הם עתה בדרך התפשטות הוה י"ה י"ה י"ה י"ה שהוא ענין ריבוע הויה שהוא בנ"י ע"ב והרי עתה הם ג' בחי' כו' ע"ב ק"ל שהם בנ"י ברוך. ובעד ב'בארנו לעיל כי בכל בחי' ובחי' לריך לכוין בחי' ר"י. והנה הר"י שלריך לכוין בכאן הוא בסוד ג' היות הנו' המתפשטות בחג"ת שלה כנודע אשר כל א' מהם היא בנ"י ע"ב כנו' והנה ג"פ ע"ב הם ר"י ג' הם ר"י ג' באופן אחר. והוא כי תכוין במלת ברוך שהוא בנ"י ר"י ועוד י"ב והנה הר"י הם ג"פ ע"ב הנו' והי"ו הם י"ב אותיות שבמילוי אדני' במילואו כזה אלק דלת נון יוד. והנה הר"י הזה נמשך במל' הנק' אדני'

כי כבר נודע לעיל כי שורש המל' היא תחת היסוד ושם עומד' בסוד ה' אחרו' של הויה אבל ב'היותה בבחי' בבחי' נקו' נקו' שם אדני' והרי נתבאר ב' בחי' ר"י. והנה עד עתה נתבאר בבחי' המתפשטות בנקו' הויה ועתה לריך לכוין ע"י מי נמשכין אלו ההארו' וענין כונה זו היא בסוד ב' הכריעו' שלריך לכרוע במלת ברוך אהה כמבואר באורך בצרכת אבות דפני' שחרית. וסנה הכריעו' הא' היא לכרוע הגוף לבדו במלת ברוך והכריעו' הב' היא לכרוע במלת אהה הראש כנו' בווהר דב'אחה גמין רישא וכוונת אלו הכריעות הוא. דע כי ז"א יש בו הו"ה א' שלימה הכולל את כולו והנה במלת ברוך תכוין בכריעה הויה של גופך להוריד בתחלה ו' לגבו' ה' תתאה להאריעה ולתת בה כח שמוכל המל' הנקרא אדני' ב'היותה בסוד נקו' בכריעה להעלות למע' וזו ה' הנק' ה' תתאה של הויה העומדת תחת היסוד דו"א. והנה בחי' הר"י שלריך לכוין בזה הוא זה כי ב' אותיות ו"ה הנו' נעשים ר"י באופן זה כי ליוז אות ה' ר"י ועם אות ה' הרי ר"י. וענין ר"י הוא זה ג' היות דמלוי ה"ג ועם י' אותיות המילוי הרי ע"ג והנה ג"פ ע"ג הם ר"י כי הא' המארתת בכל הויה מהם הוא בחי' הכללות שבה ותכוין כי ג' היות אלו נמשכות מאות א' מאתיה דמילוי הויה שבבניה ותכוין כי גם י' ליוז הוא יו"ד כזה **א** הרי ר"י והרי ב"פ ר"י אחרות :

אתה

עתה לריך לכוין כי אחר שבאר נמשך בה בחי' דעת ק"ל ב'היותו עדיין בסוד נקוד' אנו לריכין לתת בה כח לעשות פכ"י שלם אח"כ והנה אין הפכ"י נעשה אלא ע"י האותו' כנודע ולכן תכוין בכריעו' הראש אשר במלת אהה להוריד לה כ"ו אותיו' שהם כ"ב דא"ב וה' היותו של מנלפ"ך מן היסוד דו"א כנודע כי כל האותיו' הם ביסוד הנק' ברוך בסוד נגילה ושמח' כך זהו ענין מלת אהה א"ת ה' כי א"ת הם כ"ב אהוון שיש מן א' עד ת"י ב"ב ואות ה' הם ה' אותיות מנלפ"ך היותו ענין ר"י שיש עתה הם ג"פ ר"י כמ"ס. הא' הוא כי תכוין כי אהה הוא בנ"י ת"ו כמנין ר"י לפ"ך והענין הוא כי כונתו הוא להמתיק את המנלפ"ך של המל' ע"י הורדת זה המנלפ"ך הרמוז בה' של אהה כנו' ואמנם ב' הגבו' הנרמוזת בב' אותיות מ"ן שבמנלפ"ך דמל' כבר נתמחקו במלת ופי' יגיד תהלך כנ"ל בתפלת שחרית דחול כי פ' הוא בנ"י מ"ן ולכן א"ל עתה להמתיק ולבסס אלא ג' גבו' לפ"ך. והנה בארנו כי אהה הוא בחי' ר"י לפ"ך והנה הר"י הם בחי' הכ"ב אהוון הנרמוזים בא"ת מן אהה והלפ"ך הם רמוזים ב' של אהה. וענין היות הכ"ב אהוון בחי' ר"י הוא באופן זה כי הנה כל אות מהכ"ב אהוון כלולה מ"ס והם עשר פעמים כ"ב הם ר"ך ולהיות כי מספר ר"ך הוא ענין רכות ורחמים ולא קושי הדין לכן לריך לסלק מהם ד' אותיו' וישארו ר"י שהוא כמנין גבו' והד' אותיות האלו שנסיר הם ד' אותיות גיכ"ק השרשו' בלבד פ"י כי כבר נח"ל כי כל אות כלולה מ"ס והנה הם מ' אותיות ג' ואין אנו מסירין רק ד' אותיו' גיכ"ק השרשו' בלבד ועטם למה אנו מסירים ד' אותיו' אלו ולא אחרות וגם ארך אלו הם ר"ך ורחמים יותר מן האחרו' הענין הוא זה כי הנה כ"ב אותיו' נמשכות מן חמש מולאות הפה כנודע והנה הם גולרים מן חיבור הדין והגרון שהם בחי' חו"ב והנה אותיו' גיכ"ק הם אותיות הדין שהם חכמה ומשם נתפשטו כל שאר האותיו' וניתנו בגרון שהוא בינ' ולפי שחכמ' הוא רחמים גמורים אין להכניס אותיות' שהם גיכ"ק במנין לפי שיתבטלו הדין לגמרי ואין כונתו לבטלם אלא להמתיקם ולבססם בלבד. ואמנם ענין אותיו' לפ"ך אם תחבר עמהם הויה אחת פשוטה העולה בנ"י כ"ו יה' הכל ר"י אחד ב'אות ה' של אהה. אמנם שני ר"י הנזכר הם רמוזים בשתי אותיות א"ת של אהה בבחי' ליוזם ופכה הם ב' ר"י אחד באות א' של אהה בבחי' ליוזם. כי א' היא ליוזם יוד באות ריש, גם ת' היא ליוזם ר"י כזה ת' הרי הם ב' ר"י הא' הוא כנגד כ"ב אותיות א"ב והא' כנגד אותיות לפ"ך. והר"י הג' הוא בהחברות הכ"ב אהוון וה' אותיות מנלפ"ך בחיבור א' ולכן לריך ליייר מלת אהה בליוז אחיה בזה האופן א"ה של אהה הם א"ה של אה"ה אבל אות ת' של אהה ליוזם הוא ר"י כנ"ל והנה הר' והואו של הת' הנו' הם ליוזם ד' והיא ה' א' ועם אות יוד של הת"ו שבסופה הרי י"ה של אהיה

הגרות וביאורים : סוף עשה וכולם מתלכדים זה נחוד זה באופן זה כל כתיבם דל פרטי פרטי דלעילוי המתפשטין כל לורך אפי"ט מתלכדים זה נחוד זה וכן ספירת החכמה כיוולא באופן דהעשר ספירות מתפשטים לפשרה פשמים אפי"ט אפי"ט דעתר ועליו מלביש אפי"ט דהקמה ועליו אפי"ט דבניה ועליו אפי"ט דחסד ועליו אפי"ט דגמירה וכיוולא בכל השאר והנה באלו המינים דר"ה עד יוה"כ עסקנו באפי"ט דבניה והנה כן ב"ה שהוא כשרתו הולך ממש בכל פרטי לריך לכוון כל כונת ומירות ויוזר שהוא מיקון אפי"ט דבניה ר"ל בינות דגמורה דו"ק דו"א דישמ"ח אשם כל תפלות הוא [כפשוטו גמורה אפי"ט מאפי"ט] ודף פ"א ע"א וע"ב : (א) ענין אמת ליעקב דק"ג ע"א שאלה י"ב : (ב) ענין נה"ש ד' פ"ב ע"א [הקמה וז' בענין עמדה דתפלת שחרית דר"ה כתב הרב זל"ה שהיא כפ"ר תפלת שחרית דחול ממש ואין ביניהם הפרש כלל אלא בחי' הר"י לבד וז"ע גדול כי נראה שהפרש גדול ביניהם שחיל הנוקבא עולה בכריעות וברכה אינו עולה אלא בוקיפית. והם עולה בוקיפית עד החזה והבא עד הכתר] וענין חו"מ דקס"ב פ"ב ד"ה הנה כמננו ודקמ"ה פ"ב ד"ה והנה היה אומר : (ג) כפ"ט הטעם והם בנ"י מ' :

ב' אופיות הנו' שהם י' וא' במילוי' הם בני' קל"ח והכוונה היא
 לעלות עתה בחי' דעת ק"ל שזורנו צמלת כרוך. אח"כ תכוין כי
 בשם ארז"י ע"מ יש בו אות י' אחרת בסופו ותכוין לחבר הא'
 הנו' עם זו שיו"ד והרי קל"ח אחר זכ"פ קל"ח הם רס"ב שזה סוד
 ריו"ה ועוד מ"ו ימימים שהוא סוד המילוי' שם של ע"ב דיווי' כי
 כמו שהכריע' הימה בשם אהי"ה דמילוי' יודין גם העלי' תהי' ע"י
 הויה דמילוי' יודין. גם תכוין כי הנה הם ז"ב י"א שהוא סוד ר"ת
 יהוה אלהינו יהו"ה אחד והם בני' כ"ב שהם בחי' הכ"ב אופיות
 שהורדנו צמלת אחת. גם תכוין כי עיקרם של אלו אופיות אינם
 רק א' אחד וז' יודין והם סוד אהיה אשר בביני' כי האותיו' הם
 מן הכינה והם כ"ב אופיות. ואמנם עיקר מה שתכוין בהויה הוא
 הוא כי עד עתה ביארנו בעניני' ב' הכריעו' של ו' לגבי ה' יוד
 לגבי ה' שהם בבחי' ההויה הכוללת י"ס דז"ח אבל בעניני' ב'
 הזקיפות אינם אלא בהויה פרטית אשר בת"ת דז"ח בלבד נתק'.
 הויה ושם אנו מענין וזוקפין את גוף המל' עד החזה שבבת".
 והנה הזקיפה הא' של גופך היא ה' לגבי ו' שהוא בחי' המל'
 אשר תחת היסוד ונכללת עמה ג"כ נקו' המל' שהי' צברי' הנק'
 ארז"י כנ"ב בעניני' ד' השרשים שבמל' וב' עולות יחד לגבי ו'
 שהוא גופא דז"ח הנק' ת"ת א' ונק' הויה. ותכוין כי זו הויה עול' עד
 ראש אות ו' זו שהיא בחי' אורת י' א' שבראש אות ו' שהיא
 בחי' ארת היוד שלו דהויה פרטית אשר בת"ת דז"ח ז' :

נחזור לבענינו והביאור הוא כי הנה ההויה הוא אשר בת"ת
 היא בני' כ"ו ואם תחלקני' לנ' שלישים אשר בת"ת נמלא
 כי מוקם החוזה אשר שם הוא עליית הה' הנק' מלכות היא מדרי'
 ו' מן כ"ו מדריגות הנו' בחשבונות אותם מתחיל לעילא ג' ונמלא כי
 מדרגה ה' הולאת היא כיוס ארת י' של זאת ההויה שבת"ת דז"ח
 אשר י' זו היא ראשית ארת ו' של ההויה הכוללת כל י"ס דת"ת
 דז"ח ד' גם תכוין בזו הזקיפה הא' ה' לגבי ו' לעשות בחי' ריו"ה
 ע"ד הג"ל כי ארת ה' זיורה ריו"ה ועם ארת ו' והנה הזקיפה
 א' היא עתה המל' ד' הויות עש"ב העולים בני' רל"ב תסיר מהם
 היסוד דז"ח עד החזה שבת"ת דז"ח כנ"ל :

אח"כ תזקוף זקיפ' ב' שהיא זקיפת הראש והיא בסוד ה'
 לגבי י' שהוא עליית בינה דז"ח אל החכמה דז"ח וגם
 עתה תכוין לעשות ה' ו' אלו בבחי' יוד ריו"ה ע"ד הג"ל כי ארת
 ה' זיורה ריו"ה ועם י' הרי ריו"ה ותכוין כי עליית הביני' לגבי חכמ'
 שבז"ח הוא להעלות מ"ן לגבי אר"ח עילאין שהם ה'
 ו' עילאין של ההויה הכוללת כל עולם האילנות ועל ידי כן
 יורד מזווג זה הנעש' באר"ח כח אל ז"ח כדי לתקן את המל'
 לפי שגאשר נתמעט' המל' יורד' למטה בבחי' נקו' גם ז"ח
 נתמעט' אורו כמעט' כן משחת מואש מראשו וכו' ואין בו
 עתה כח לתקן פר' העל' וע"י מ"ן אלו גורמים זווג עילון
 באר"ח ומורידים בו שפע וכח כדו שיוכל הוא לתקן את המל'
 בבחי' פר'. ולריך שדמע כי כאשר עולה ה' לגבי י' וגם יורד' י'
 לגבי י' אלו הוא כדי לתת מוחים בזו"ן אבל עתה שאנו מעלין את
 לגבי י' לבד ואין אנו מורידין י' לגבי ה' הוא כי אין כוננתו רק לזורך
 הנוק' לברכה. והנה השפע היורד מזווג אר"ח הנעש' עתה בזקיפ'
 הב' הוא כנז' כדי שיוכל הז"ח לתקן את המל' הענין הוא כי יורד
 משם שם יהוה ויהיה לזורך הנוק' וע"י אלו השמות אנו מעלים
 את המל' ג' עליות אחרו' שיש מן החוזה עד הכתר דז"ח ובתוך ב'
 שמת אלו הנו' יורד ומתלבש במוכס הויה דמילוי' אלפין לזורך
 שפע הז"ח ענינו למדשו ולתקן את ענינו כי גם הוא נמעט אורו
 כנ"ל. ונדע כי הויה דז"ח היא דמילוי' אלפין ובכח י' אופיות
 הויה ו' מתפרש אור הכרת י"ס שבז"ח ענינו ואז יכול לתקן את
 המל' כנ"ל. ונבאר עתה כל הז' מדריגות שעולי' המל' על ידי ב'
 הזקיפות הנו' והם ז' בחי' של חבור הויה אהיה כי בב' הכריעות
 היו ה' בחי' יאהדונה כנ"ל וענין זה רמוז בסי' בד' ל' ע"ב
 וע"ש היעב והנה הם נחלקות לב' בחי' כי בזקיפ' הא' עלתה ד'
 מדר' עד החזה ובזקי' הב' עלת' ג' מדר' עד כתר דז"ח ואילו

הס' ד' מדר' א' בתמי' עול' הנקו' שהי' צברי' הנקרא ארז"י
 עד המל' אשר תחת היסוד דז"ח בסוד יהו"ה אהי"ה :

ואמנם ב' הם במילוי' יודין העולים בני' ע"ב קס"ח שהם
 בני' רג"ל ותסיר מהם ריו"ה ישראו ריו"ה שם
 י' אופיות של הויה דע"ב ו' אופיות של הויה אהי"ה וע"ה
 הרי ת". אח"כ עולה ביבדו ענינו בשם יהו"ה אהי"ה והם
 הויה דיודין העולה ע"ב ואהיה במילוי' הדין העולה קנ"ח שהם
 בני' רכ"ג תסיר מהם ריו"ה ישראו ז' שעם הכללות יהיו ח'
 אופיות יהו"ה אהי"ה. אח"כ עולה בגלל כבוד יהוה אהיה
 אשר צב' והם הויה דע"ב דיודין ואהיה דאלפין העולה קמ"ג
 אשר ע"ה עולים בני' ריו"ה. אח"כ עולה בת"ת בסוד יהוה אהיה
 ונדע כי הכתר ענה נעשה מן הת"ת שבו ולכן לריך לכיין עתה
 בב' בחי' האלה שהם הת"ת שבו והכתר ענה ותכוין כי הת"ת
 שבו הוא הויה דע"ב דיודין ע"ד הנו' ככל שאר ספירותיו
 והכתר ענה הוא ריבוע שם הויה דבין דהדין העולה קד"ס כוה
 יו"ד יו"ד ה"ה יוד ה"ה ו"ו יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה כנדע שהויה
 שבמל' היא שם ב"ן דמילוי' הדין והנה ע"ב קד"ס הם בני' ריו"ה.
 והרי ביארנו ד' מדריגות של עליות בזקיפ' הא' ואילו הם ג'
 מדריגות עליות אשר בזקיפה הב' ה' לגבי ו' תמי' עולה בסוד
 ובני' בשם יהו"ה אהי"ה והם הויה רל"ב דאלפין צריבות העולה בני'
 ק"ל ושם אהי"ה פשוט צריבות העולה מ"ד ותחבר עמהם
 מ"א אופיות שיש בשם אהי' בפשוטו ובמילוי' ובמילוי' מילוי'
 כנדע הרי הכל בני' ריו"ה ו' אח"כ עולה בחו"ב בשם יהו"ה
 אהי"ה אבל דעת אינה יכולה לעלות כי אין בחי' דעת נעשה
 בה עד אחר הזווג וסוד כלל זה והיא הויה דס"ג צריבות העולה
 קס"ו ושם אהי"ה מטייר בליו' זה יו"ד ר"ו י' דז"ו והוא בני' ג'
 הרי הכל בני' ריו"ה ו' אח"כ עולה בכתר בשם יהוה אהי"ה
 אבל דע כי אינה יכולה לעלות עתה כל הכתר ענינו דע
 בחינת קשר של תפילין ש"ר בלבד כמ"ס בעי"ה. ואמנם רק עד
 תכוין בכללות ד' הויות עש"ב העולים בני' רל"ב תסיר מהם
 ריו"ה ישראו י"ו אופיות הפשוטות שבד' הויות אלו ונמלא כי ז'
 מדר' הנו' כולם בשם הויה אהי"ה הם עולים שכ"ע ח' שהם
 סוד הגבו' הנק' מנלפ"ך שהם בני' פ"ר והגשאר מן שכ"ט הוא
 מ"ט שהוא בחי' השמות ענינו של יהו"ה אהי"ה הנו' אשר הם עם
 ב' כוללים שבהם עולים בני' מ"ט. ותכוין כי כיון שאין המל'
 עול' עד הכתר ענינו כנז' רק עד מקו' קשר תפילין ש"ר אין
 כאן אלא מ"ט כי שער הן שהוא הכת' כדור אינם יכולה לעלות
 וביאור ענין זה הוא בתחיל' בסוד ב' הכריעו' ע"י ה' מדריגות
 יאהדונה העלינו את הדינין של שכי' נילוין סודועים שהם
 הפ' ארז"י שם מתמקקים ומתבטלים ועולי' ועת' אנו מעלים
 גם את הגבו' של מנלפ"ך כנז' כנדע כי ב' בחי' הם של דינין
 והם פ"ר ושכי' כמבואר אללינו בפ' בא אל פרעס דל"ח ע"ב
 בפ' כי יהי' נערה כו' וע"ש. גם אם נחלק ז' מדריגות הנו' של
 הויה אהי"ה לב' בחי' ד' דוקיפה א' עד החזה וב' דוקיפ' ב'
 עד הכתר יהי' באופן זה כי ד' המדר' הם עולים בני' קפ"ח
 והוא סוד אהי"ה דיודין העול' בני' קס"ח ובז' אופיות אשר
 במילוי' מילוי' הרי קפ"ח. והג' מדריגות הם בני' קמ"א והוא
 בחי' אופיות מילוי' שם אהיה דיודין העול' קס"ח ואם תסיר ממנו
 ד' אופיות הפשו' העולו' כ"א ישראו קמ"א ע"ה והרי עד עתה
 עלתה המל' שהיא בבחי' נקו' קטנה אשר הימה בהיכל ק"ק
 דברי' שהיא שם ארז"י עלתה עתה עד הכתר דז"ח בסוד אב"ח
 ועדיין היא בסוד נקוד' ואין בה בחי' פלגו' :

ארהינו ו' וא"ח הנה נתבאר כי המל' עדיין היא בסוד נקו'
 ועלתה עד כתר דז"ח בסוד אב"ח והנה כוננתו עתה
 לתקן תמי' את ז"א כדי שיוכל הוא אח"כ לתקן את המל' לעשותה
 פר' בהויה עדיין בסוד אב"ח והנה מה שחסר מתקן ז"א הוא
 בחי' אור המקי' של המוח הפנימי' והענין הוא כי הנס נתבאר אללנו
 בבואור ק"ש דשמרי"ת דימי החול כי ע"י הק"ש נעשין מוחין דא"פ
 אל

נהרות וביאורים דאם ז"ח נפיה בכריעה א' כבר נתן לה אות ו' אורות אשר לי' נתל' דז"ח נפיה כבר ישנו בעולם א"ב מה ענין כוונת ו' אורות
 הנמשכים אח"כ מהא' לאיחא להוילא את ז"ח בכריעה ב' באתה י' לגבי ה' כנ"ל. ע"כ נלמד' דלמשך דליין כל זה רק רמוז כנלמח כמה
 שהיה בתהלה בריאת העולם ולפיית ר"ה דוגמת בריאת העולם לזה רמוז כן בסדר כריעות אלו דכרתי אבות ו' לגבי ה' י' לגבי ה' ונתחלת בריאת העולם
 היה הענין כסדר י' עיין דל"ס ד' י"ד ע"ג ד"ה ונוה: י' דל"ס דל"ד ע"ג עיין ד"ה ונוה: י"ב) פי' יען דליין זה כסדר המל' דש"ב עולה ג"כ בכריעות
 כנזכר תליל דרוס י' דמעת דהול ל"א כן בר"ה אין עליות רק בזקיפות [אורחת שער ד' נ"ד עכ"ל] ח' עיין דברי שלום ד"ו ע"כ עלתה מ"ד: ב) ח"ש
 בספר אחר מלאכי כנזכר לויתו בבת' ה' של הויה. ונלמד' כי מן עיקר. גם נלמד' דר על הלבוש הוא מלאן כילו מוטעה לכאשר עינין תמוינה
 מיברים ונלמד' כי נפל פטות קילומם ו"ע: ג) פי' באופן זה כטאנתו משפין ה' מדריגות ראשונות שהוא ה' החמומה כשהיה זו דת"ת הרי חמשה ותמשה
 מחשבוין הו' שהיא ששה הרי עשה: נשאר מדריגה ח' מחשבוין של ה' והוא מדריגה ה' שט"ג הו' ועולה הפל' עד פיוס ארת י' וזאת כנזכר. ע"ש: ד) ח"ש
 מלאן נ"ל כמס'ל שהיא בחי' אורת י' ה' כפע"ה הנוכח נשאר יו"ה א' אופיות של מילוי' הויה דיודין נאח"כ הו' שהם הם סוד ח' אופיות של הויה
 ואהיה אח"כ בו: ו) ח"ש הויה הוא קד' ח' של אהי"ה מנוינת יוד' על ה' אהי"ה כמס'ה י' והנה' אחרונה של אהי"ה
 הנוינת כך ד"ו: ח) ח"ש הויה הוא ז"ס מהם בני' ע"ש: ט) ז' הדנוס הוא לגימתי' דסיגניות נ"ש' דל"ח ע"ה: י) ג"כ דרוס ב' דחשלת השמר :

אל ז"א דלילות ונעשים מוחין דל"פ אל לכה הנקרא ד' דקשר דהפי' שבראש ונעשין מוחין דל"פ אל רחל נוק' דז"א אבל אינס נכנסין בה כי או היא למטה צבר' אבל נשאר' למע' בלאה והנה כל המוחין הפנימים האלו הם מבחי' הפנימיות הנקרא נשמות ואינם מבחי' החילו' הנק' עולמות כמ"ש ענין ב' בחי' אלו למע' בדרוש הב' של ב' ו"ט דר"ה ונמצא כי עתה אנו לריכין להמקרא אור המקיף אל מוחין דל"פ דז"א עולמו מבחי' הפנימיות הנקרא נשמות כנו' וע"כ יוכל ז"א לתקן את רחל נוק' לעשותה פרי' . ואמנם כמו שלטורך ביאת המוחים הפנימים הולרך זוג אבא ואי' ביחוד ק"ש של שחרית כנו' כן לנורך האור המקיף של המוחין לריך זוג אחר מחדש ואו הם יתנו וישפיעו אור המקיף דמוחין בז"א והנה זה הזוג נרמו עתה במלת אר"א כמ"ש . וזה ענינו טבוחין כי אלהינו הוא אי' עילאה ואלהי הוא אבא והואו של ואלהי הוא הדעת הידוע המזוג את אי"א ואבותינו הוא בחי' אוה"מ של ד' מוחין דז"א . וטעם קדימת אימא לאבא הוא לפי שבא' כוון שמים בצבאו' כי עיקר תיקון ז"א הנק' שמים הוא ע"י אימא . טעם ב' לפי שפ"י של אימא הם נעשים עצמות דז"א כנודע . טעם ג' כי לריך להקדים העולות בחחי' מן' באי' כדי שאח"כ יתן בה אב' מ"ד . טעם ד' לפי שכונותינו עתה לתת אל"מ במוחין דז"א ונודע כי כל אי"מ הוא משם אלהי הנק' אי' כי הוא הנקרא קו ירוק המקיף את העולם ולכן אנו מקדימין אותה . טעם ה' לפי שכונותינו היא לעשות כתר דז"א בהיבט אלהינו ונודע כי כתר דז"א נעשה מחלי' החתון דת"ת דאי' (ה) ולכן אנו מקדימין את אימא במלת אלהינו ואח"כ את אבא במלת ואלהי כנו' . והנה כיון שהזוג הזה הוא לנורך איה"מ דמוחין דז"א גם הזוג הזה דז"א הוא נעשה בצחי' אור המקיף שלהם ולריך שתכיון בזה וא"כ לריך שתכיון עתה בנ' חיות אר"א אל ג' שמות של חרות המקיפים באר"א ודעת . (ה) ואלו הם הויה דע"ב באבא ודס"ג באי' ודמ"ה בועת ונרמזים באופן זה כי בב' אותיות אל"מ מן אלהינו נרמו אל סם אל"ל היוא' מן ג' יודין וא' שיש במילוי הויה"ה דס"ג שבאי' כנו' ברה"מ בפ' פתחם בד' רמז' ע"ב :

והנה בהסירך אל מהויה דס"ג ישאר ל"ב והו' בחי' אור המקיף אל הל"ב נחיות שבמוחין נשאר' ד' אותיות הינו מן אלהינו והם בני' ע"א שהם ענין ע"א סנהדרין שבאי"מ . גם אם חסיר מהויה דס"ג חשבון הב"ל שהוא בחי' אור המקיף כנודע ישאר כ"ו ועם מ"ה שהו"ץ . הו"א ג' הרי ע"א כמנין הינו מן אלהינו ובמל' ואלהי' תכיון כי הנה בחי' זו רמוזים אבא ודעת כנו' והנה אלהי רמוז באבא כנ"ל והנה הוא בנימטר' מ"ו כמנין אותיות מילוי הויה"ה דע"ב דיודין . ואת' ו של ואלהי' הרמוזים בדעת כנו' הנה פ"ה נרמוז הויה דמ"ה באופן זה כי אות' ה' היא ו"פ ו' והרי הם ל"ו כמנין אלה של ואלהי . ועם י' של ואלהי' הרי מ"ד ולפי שבמלת ואלהי נרמוז חיבור אבא עם הדעת שלו עולמו לכן אות' י' של ואלהי עולה לכאן ולכאן כנו' והרי נחבאר ענין זוג אור המקיף דז"א ודעת בני' תי' הנו' . ועתה נבאר איך נמשך זה האור המקיף של המוחין פנימיים דז"א ואיך נרמזין בני' תי' אלו הנה נודע כמ"ש בהקדמת ביאור אדרת האינו ושם נבבאר ענין התפילין בארובה איך במוחין דז"א יש ו' בחי' ג' מהם אי"פ ונ' מהם אי"מ והבחי' ה' היא אי"פ דמוחין פנימיים שבחך ז"א עולמו ואח"כ יולא מתוכם אור המקיף שלהם בסוד תפילין במלת דז"א ואלו התפילין הם בחי' הו' האחרון שבכולם ושם נבבאר אופן הולאת התפילין בסוד אור המקיף עולמו דז"א איך היא :

והענין הוא כי נודע שז"א מלביש את אר"א מן החוה שלהם ולמטה אר"א מלבישין את א"א והנה נמצא כי ז"א מלביש את האי"א מחלי' הס"ס שבו ולמטה אחר הויה א"א מחלבם חך אר"א שנתפשטו נה"י שלהם בחך ז"א כנודע והנה (ד) יש חד קולא דשערי נמשך מן ראש א"א דרך אחרוני ומגיע עד רישי תרין כהפין דיליה בלבד ונודע כי אלו תרי רישי כהפין דז"א הם עולמם בחי' ב' עטרין דחסדים וגבורות שבדעת דז"א והנה על ידי ק"ש דשחרית נודעו אר"א בצחינת אי"פ ואו ירדו ונתע ב' רישי כהפין דז"א מבחינת אי"פ שלהם עד למטה ונתע ברישא דז"א ונעשו בו ב' עטרין דדעת בצחי' :

אי"פ דמוחין ועדיין בחי' אי"מ נשאר למע' במקום ב' רישי כהפין דז"א וגם אותה הניח' דקולא דשערי דריש' דז"א אינה נמשכת רק עד סם ה' לפי שגם היא היא בחי' אי"מ כי כל שערות הם אי"מ כנו' ואח"כ חזרו אר"א עתה בצרכת אבות להזדווג ב' בחי' אי"מ שלהם עולמם ואו יורד גם אור המקיף של אותם ב' רישי כהפין דז"א למטה ברישא דז"א ואו ג"כ נמש' הוא קולא דשערי דרישא דז"א מאחריו עד למטה בחי' הס"ס שבו המגיע בחי' ריש' דז"א במקום העורף שבו שהוא באחריו ב' עטרין דדעת דז"א ואו מכה סם במקום ההוא ובוקע אותו ונכנס הארת ההוא קולא דשערי דרך אותה הבקיעה עד פנימיות מוחי' דז"א ועי"כ ניתוסף הארתם ובוקעת ויולאת דרך הפנים לחון במלת דז"א ושם נעשים בו בחינת התפילין מבחי' אור המקיף שירד מלמע' מזוג הב' דז"א :

אמר הכותב ל"ע כי כבר ענין זה נעש' במל' התפילין קודם התפלה ואיך נעשה עתה באחרונה ועוד כי הרי עתה ברה"ה אינו זמן תפילין . והנה בדרושי התפילין נבבאר כי התפי' הם רשימו דמוחי' שקדמו מאתמול ועתה בהפילת שחרית דיום זה באים מוחי' אחרים חדשים פנימיים ומקיפים בעת ברכת אבות ושם בדרוש אחר נבבאר כי התפילין הם מבחי' המוחים שירדו בלילה בעולם הצריחה ואמנם בדרושי שכתבתי בסוד תיקון תפילין שחרית והתחלקותם בד' חלקים כנגד ד' עולמות אב"ע שם ביארנו כי ע"י תפילין של יד שהיא צבר' וע"י תפילין של ראש שהיא באילנות נעשין מוחין פנימיים דל"פ וגם באור המקיף שלהם אלא שהוא בצחינת חילוניות העולמות אבל בק"ש ובצרכת אבות או נעשים מוחין פנימיים דל"פ ודל"מ בצחינת הפנימיות של העולמות שהם בחינת הנשמות כנודע והרי לפניך ב' נעשים חלקוקים זה מזה ול"ע :

והנה לריך שתדע כי בכל מקום שנמצא בתורה ב' אותיות נ"ו בסופי חיות כגון אלהינו אבותינו וכו' ואלו בזה כולם הם בחי' גבו' וכנו' בענין פ' ויהי נועם שאומרים במ"ש . והטעם הוא לפי שכל הגבו' נכללות בה' גבו' שהם אותיות מנלפ"ך העולים בני' פ"ר ואם תחלקם לה' חלקים שהם ה"ג יהי' כל חלק מהם נ"ו כי ה"פ נ"ו הם בני' מנלפ"ך ולכן כל מקום שחמלא אותיות נ"ו בס"ת הם דין וגבו' . ונודע כי ה"ג אלו הם ה' היות העולים בני' ק"ל וכל הויה מהם הוא במילוי כוה יוד' ה"י ו' ה"ה העולה בני' נ"ו והענין הוא כי ה"ג הם במנלפ"ך העולים פ"ר ואם תחבר עמהם אות' ה' שהיא צבינה יהיו בני' פרה"ה שהם בני' ה' היות כל אחד במילוי הנו' וכל בחי' נ"ו הוא גבו' ודין כי כל גבו' מהה' גבו' היא הויה אחת העולה נ"ו כנו' :

ונחזור לענין אי' לבאר מה ענין נ"ו נ"ו ואלו הנרמזים במלת אלהינו ואלהי אבותינו והכוונה הוא בב' בחי' . האי' היא כי הנה עתה יורד המקיף של ב' עטרין חסדים וגבו' דדעת דז"א כנ"ל והנה חו"ג נקראים הויה אלהים שהם בני' יב"ק כמנין ב"פ נ"ו שבו במלות אלהינו ואלהי אבותינו ואע"פ שהעטרה הא' הוא חסד ואינה דין עכ"ז כיון שהיא בצחי' איה"מ שלו וכל אי"מ הוא מן הבינו' שממ' דינו מתעטרין כנ"ל לכן אפי' העיטרה דחסד האור המקיף שלה נרמוז במלת נ"ו שהיא אב"ו . הכוונה הב' היא כי י' נודע כי לד' מוחין דל"מ של התפי' יש ב' מקיפים ואח"כ יש עוד מקיף אי' לכל הד' והוא מזד הבינה ואח"כ יש עוד מקיף אחר לכל המקיפים הנו' והוא מזד החכמה וכנגד זה נעשיית התפי' יש ד' קלפים לבנים חלקים בלתי כחיבי' לכריך בהם ד' פרשיות התפי' כל קלף מקיף לפרש' אי' ואח"כ כולם נחונים חך הבינה עולמו של תפיל' ש"ר אשר הוא אי"מ על כולם והבינה הזה הוא מזד הבי' כנודע בחחי' הקדמת ס' התי' דתפילין אימא על ברא' . ואמנם כנגד אור המקיף אשר מזד החכמה אין בו רמוז בעשיית התפי' כי הוא עליון מאד ואין לנו בו שום השגה . והנה אלו המקיפים כולם נרמוז במלות אלו כי אבותינו הם ד' מקיפי המו' הנק' אבות וב' אותיות נ"ו של אלהינו הוא המקיף מזד בינה המקיף כל ד' זכ"ו של אבותינו הוא המקיף על כולם מזד חכמה :

אדרת אברהם אלהי יחאק ואלהי יעקב כבר למעלה נעשה זוג אר"א בצחי' אור המקיף שבהם כדי להוריד את האור המקיף הנק' תפי' ש"ר אבל לריך שתדע כי אור המקיף הוא

הגהות וביאורים : (א) לכאורה נראה שאין טעם זה מספיק שהרי גם מת"ת דאבא נעשה ולמה זה יקדים של אימא לאבא . ונראה לעג"ד שרכינו קיטר בלשנו ונל"ב כי כלי הכתר דז"א נעשה מחלי' התחתין דת"ת דאבא והיותו כן מקדים אמת לאבא שהרי מאז נעשה נשמת המקיף דכלי הכתר . וזהו בחי' מקדים הכלי הנמשך מזד אמת ואח"כ ואלהי אור הכתר דמזד אבא : (ב) אי"מ נלעג"ד לבינה ולכתיב בנ' חיות אלהינו ואלהי ואין לכתוב אבותינו כעבור שהם המוחין באחרון ואין בידינו להכריע וכמו כן לקמן בלש"ן . אמר מנחם כס"ה ג"כ הניטח כמו כשע"כ ומבאר ביאור באופן שאין שום קושיא עי"ש פ"ג : (ג) נעש"ת הניטח ישאר כ"ו והוא פ"י . ע"א מן אלהינו שהוא הינו . פ"ה ס"ג הני"ל היורד למ"ה שבו"א ושבתן ע"ע : (ד) עיין מאמרי רש"י דף נ"ד ע"ב (ה) ה"ל עד רישי כהפין : (ו) עיין חו"מ דקב"ל ע"ב

זהו הוא תחתון והוא למטה מן מדרגת המוחין הפנימיים של ז"א
 כי זה המקיף הנק' תפילין יולא אח"כ מוחין המוחין פנימיים לחן
 ואמנם יש עוד מקיף א' עליון למעלה ממדרגת המוחין פנימיים
 דז"א והם אותם המקיפים שגשגרו למעלה בת"ת של א' אשר
 ממנו נעשה הכתר דז"א (א) ואח"כ נכנסו המו' ההם תוך נה"י
 דא"י ונתלבשו תוך רישא דז"א ונעשו שם מוחין פנימיים (ב) ואח"כ
 חוזרין ללאת בחוץ במלח דז"א בסוד א"מ תחתון הנקרא תפילין
 ש"ר והרי הם ג' בחינות ועוד כי הכלים אשר בתוכם
 נכנסו המו' האלו הם נק' חב"ד אשר בראשונה היו בחי' חב"ת
 בהיות ז"א בן ז"ק מג"ת נה"י בלבד וכשהגדיל נתעלו חב"ת שבו
 ונעשו חב"ד שבו והם בחי' כלים לקבל בתוכם הג' מוחין ונמלא
 כי אלו הג' כלים הם נקרא' ג' אבות אברהם יצחק ויעקב ואלו
 המקיפים שזורדים וגמשיכים עתה מוויז הגו' דא"י (ג) נק' אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ובהיות אלו המקיפים יורדים
 למטה יש בהם ג' בחי' הא' הוא כשזורדים ופוגעים במקום אולם
 המקיפים הראשונים העליוני' שגשגרו בת"ת של הבינה. ואח"כ
 יורדים עו' למטה במקו' המו' אשר נתלבשו בנה"י דא"י ונכנסו
 גו' רישא דז"א. ואח"כ בלאחס לחוץ במלח דז"א בחי' תפי' ש"ר
 כנו' ובכל בחי' מאלו ברדהם שם הם מקבלים אור מן המקום
 ההוא. ונמלא כי כפי' יהי' להם שם בפ"ע בכל בחי' מאלו הג'
 הגו' וכמ"ש עתה בע"ה. ולכן נבאר בתמי' מהיכן ילאו אלו
 המקיפים השניים הנה בתחלה בימוד הק"ש ירדו למטה ד' מוחין
 דא"פ שהם מן חו"צ דא"י וצ' עטרין דעתה גם ירדו עמהם ד'
 מקיפין שהיו להם שם במקומם בחי' ועתה חוזרים לרדת ד'
 מקיפין אלו התחתונים הנק' תפילין ש"ר וגמשיכים ממקום יותר
 תחתון והוא מחג"ת דא"י (ד) כי הרי אלו המקיפים הם גרועים
 במעלה מן המו' דא"פ הגו' כי הנה ברדהם ממקום מקבלים
 אור מהם ומכאן אור זה שקבלו מהם הם יכולים ללאת ולהתגונן
 במלח בסוד תפילין כנו' ונמלא כי מוחין דא"פ עם המקיפים שלהם
 נמשכו מחב"ד דא"י ואלו המקיפין הב' נמשכו מן חג"ת דא"י.
 והנה כבר נתבאר אללנו כי בזה"ל דא"י יש ז' היות דס"ג ואותיות
 המילוי של כל היות מהם הוא בגו' הכל כשתסיר אותיות
 הפשוטות. והנה אלו הם סוד ז' הכלים הגו' בפ' קהלת כי
 קהלת הוא בסוד הבינה ויש בה ז' הכלים אלו כנו' בה"ה כי
 שיר השירים וקהלה ומשלי אינן לקבל חב"ד. ועוד מ"ש בפ'
 פנחס בר"מ כי מהויה דס"ג יולא שם א"ל מנ' יודין וא'
 אשר בה ונמלא כי כשזורד א"מ התחתון דמוח חכמה יורד
 מן החסד דאימא ונק' א"ל וגם כשזורד משם במקום הד' מקיפין
 הא' ולוקח הארה משם כנו' הנה הוא לוקח ג"כ משם שם א"ל :
והענין הוא כי הוא לבדו לוקח הארה מכל הד' מקיפין שהם
 והארה הלוקח הוא שם א"ל באופן זה כי מג' מקיפין
 הא' לוקח ג' יודין ומן המקיף הד' דעטרא דגבו' לוקח אור א'
 ונעשה בו שם א"ל ועוד כי המקיף הא' הם ד' לפי שלא נתלבשו
 עדיין בנה"י דא"י אבל אלו המקי' השניים שירדו גם הם תוך נה"י
 דא"י נעשו ג' מקיפים לבד כי ב' המקיפים דב' עטרין נעשים
 מקיף א' כלול מב' ואינם נחלקים לד' מקיפים עד היותם יולא'
 בסוד התפילין ש"ר ואז נעשים ד' מקיפין כמבואר באורך בדרוש
 התפילין. והנה כל מקיף מאלו הג' יש לו בחי' הגו' של שם א"ל
 א"מ הא' לוקח שם א"ל מחסד דא"י ואח"כ לוקח שם א"ל מכל הד'
 המקיפין הא' ע"ד הגו' וגם המקיף הב' לוקח שם א"ל בגבורה
 דא"י ואח"כ מכל ד' מקיפים הא' ע"ד הגו' וגם המקיף הג' לוקח
 שם א"ל מת"ת דא"י ואח"כ מכל ד' מקיפים הא' ע"ד הגו'. וז"ל
 ב' אותיות א"ל אשר בצלמיה אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אשר
 כבר נתבאר כי ג' מקיפים התחתונים האלו הם ג"פ אלהי אלהי
 אלהי. ועתה נריך לבאר כי כיון שאלו המקיפים הב' נמשכים
 משלש היות ס"ג חג"ת דא"י א"כ למה אינם לוקחים אלא שם
 א"ל שבהם בלבד ואינם לוקחים כל המילוי כולו של היות דס"ג
 שהיא בגי' הכל כנו' כי הרי כל אור מקיף הוא בחינת הכל כנו'
 אבל דע כי ודאי שכן הוא שלוקחים כל מילוי דס"ג שהוא בגימ'
 הב"ל לעטם הגו' אבל הענין הוא צמה שנקדים לך הקדמה אחת
 בענין הדעת והיא זאת :

דע כי בחלו המוחין פנימיים של ז"א ובכל פרטי מקיפיהם יש
 בהם ב' בחי' דעת ונק' ב' דיעות וז"ל מש"ה כי אל דעת
 ה' תרין כנוכח באדרת האינו והם דעת א' מזריע למעלה בין
 שני מוחין דז"א הנקרא חו"צ ודעת ב' למטה מזריע בין ב'
 עטרין דחו"צ אשר אלו הב' עטרין בכללותם הם מוח א' הג'
 הנקרא דעת כוודע. והנה מוח הדעת דאימא מתפשט בז"ק
 התחתון מחסד עד יסוד שבה כוודע כי סוד הדעת הוא אור ו'
 ונחלק לו' חלקים הגו' שהם ו' וזו היא בחי' החסד' שיש
 באותיות המילוי דהויה דס"ג העולם בני' הב"ל על שם א"ל היולא ממנו
 כי א"ל עם אור ו' הוא א"ל בני' הב"ל כי ו' זו היא מבחי' הדעת
 כנו' ואע"פ שב' וזו היא יתירים על ב' שמות א"ל אשר בב'
 היות ס"ג דחסד וגבו' דאימא עכ"ל כיון ששרשם אינם רק ו'
 א' של הדעת אינם נחשבים אלא באות ו' א' ונמלא כי ב' שמות
 א"ל א"ל הם מקי' מוח חכמה דז"א ומקי' מוח בינה דז"א ואות
 ו' היתירה הנכללת מב' וזו היא הגשאר מחשבון מילוי הב"ל כנו'
 הוא מקיף מוח הדעת העליון דז"א המזריע בין חו"צ דז"א.
 אח"כ במקיף הג' דעת דז"א הכולל ב' עטרין כוודע הנה הוא
 בחי' אל הג' הויה דס"ג דת"ת דאימא ואו' ו' הנשארית לתשלום
 כל המילוי שהוא בני' הב"ל כנו' היא בחי' המקיף אל בחי' דעת
 התחתון הב' המזריע בין ב' העטרין דחו"צ. והנה בחי' ג' שמות
 א"ל כבר נרמזו בגי' אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 ובחי' אור ו' של הדעת נרמזה באות ו' יתירה של ואלהי יעקב
 ואע"פ שהם ב' וזו של ב' דיעות עליון ותחתון שניהם נכללין בו' זו
 לפי שאלהי יעקב הוא המוח הג' הנקרא דעת הכולל ב' עטרין
 והוא בכללותו נק' דעת ולכן ב' וזו אלו שהם ב' הדיעות נכללין
 בו ביחד באות ו' של ואלהי יעקב כנו' ועוד כי הנה עיקרם אינה
 אלא ו' א' שבדעת שבבינה שנחלק לו"ק כנו'. גם ו' זו של ואלהי
 יעקב רומז כללות הכל שהם ד' מוחין וצ' דעות הרי ו'.
 והרי נתבאר בחי' האור שקבלו אלו המקיפים הב' מן הבחי' א'
 שירדו שם שהם ד' מקיפים הא' והם ב' אותיות א"ל של אלהי
 כנו'. ומן הבחי' הב' שהוא ברדהם למקום המוחין הפנימיים
 ממש כי גם משם לקחו הארה. והנה היא אות ה' של אלהי'.
 ומן הבחי' הג' שהיא צעת לאחס לחוץ בסוד תפילין במלח גם אז
 לקחו הארה מהכחה נימא דעטרי דא"י והוא אות א' של אלהי'.
 ונמלא כי ג' ההארות שלקחו מכל ג' המקומות הם נקראים
 אלהי' א"ל ה' י' וע"ש נקרא אלו המקיפים הב' אלהי אלהי
 כנו'. וכבר נתבאר ענין ב' אותיות א"ל איך נלקחו ממקום
 המקיפים הא' וטרם שנבאר ב' אותיות אחרות שהם ה"י מאלהי'
 נבאר תחלה מה ענין אלו ההארות של א"ל ומה נעשה בהם :

דע כי הנה נמלא שיש בג' המקיפים האלו הב' ע' יודין וג'
 אלפין בג' שמות א"ל אשר בהם כנו' וע' היודין אשר
 נלקחו מנ' מקיפין הא' שהם חו"צ ועטרא דחסד אשר אשר
 נתנוולו וילאו בבחי' תפילין במלח דז"א נמשכו ונתפשטו ונעשו
 א"מ אל כל ע' ספי' דז"א בבחי' החילוי' הגו' שם בכל ספי' דז"א
 כנו' אללנו בדרוש שמות הספי' בסוד אורות המקיפין וכנו' שם
 כי בכל ספירה יש ג' בחינות פנימי' ואמלצי וחילון וכולם בסוד
 א"פ וכנגדם ג' בסוד א"מ :

והנה הם מתחלקים בסדר הזה כי ג' היודין של המקיף דמוח
 חכמה אשר לקחם מנ' המקיפים הראשונים שהם חו"צ
 ועטרא דחסד הנה הם מקיפים אל ג' ספירות קו יעין דז"א והם
 חח"ן שבו. וזו יודין דמקיף ב' של בינה מקיפים לג' ספירות קו
 שחל שבו שהם בגי' ה' וזו יודין דמקיף ג' של עטרא דחסד
 מקיפים לג' ספירות קו חמשי' שבו שהם דת"ת ושאר עתה בחי' ח'
 אור ו' הנשארית מתשלום חשבון מילוי הב"ל שהוא בחי' הדעת
 כנו'. ואמנם הם ג' וזו אשר בג' המקיפים מנ' מילוי ס"ג שמהם
 נתפשטו ג"פ א"ל א"ל א"ל כנו' ומאלו נעשה בחי' הפה דז"א בחי'
 הב' השפתיים והלשון שבו אשר הם בחי' נה"י שבהם. ואמנם ג'
 האלפין אשר בג' המקיפים הב' האלו אשר לקחום ממקיף הד'
 הא' הנק' עטרא דגבו' אלו הם מתפשטים בזוק' דז"א אשר היא
 עתה אב"א והיא בסוד נקודה בלבד וכמשכים בה ג' אלפין אלו
 כדי

הגדרות וביאורים : א) קודם שמתפשטו המוחין הפנימיים בנה"י דאימא. סכ"י השת"ש ז"ע ז"ל : ב) נ"ב ועשה כשאלו המקיפים השניים יורדין פינען ג"כ
 כמותן ואח"כ כו' כך הוא גירסת סכ"י יאן מיהרש"ש ז"ע דז"ו ע"א. קן הוא ג"כ בשפת"ה פ"ג דר"ה : ג) עיין לעיל דל"ד פ"ב והוא דרוש ד' דעמידה דשם
 כתב שמקיפין דא"י אין כח לקבל לשלום. יענין בנה"י ד' נ"ה שכתב דאימא דרוש מדבר בבחי' חילוניות דפנימיות ודרוש זה דר"ה מדבר בבחי' פנימיות
 דחילוניות. ש"ס : ד) כנראה שהוא להורידם למטה לנה"י בצעמידה שהוא בנה"י. מהרש"ש דס"ט אות ב' : ה) ח"ת"ה ד"ו ע"א :

לכבוד את ה' כסא אברהם עבד ה' א'

לחש: גר"ן דישסות לנה"ן דבינה דז"א ביום א' דאח' דאח' דפנימיות
חזרה: חו"ב דישסות לחו"ב דבינה דז"א ביום ב' דאח' דחיצוניות

פְּרִיָה יא

לחוריד י' להויה ולהעלות א' ללחני

יכוין להמשיך ו"ק לחחור לחחור לחכמה דכתר, לבינה [בחזרה לחכמה וכתר] לחכמה
[מחז"ל דז"א] עם ו"ק ללחמי המוחין יוד ה"י דקס"א עם הנכנח"י לו"ק לחח' לחח' לחכמה דכתר
לבינה [בחזרה לחכמה וכתר] לבינה דז"א והס אות ו' להויה.

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה
יוד הי

אהיה יהוה
יהוה יהוה
יוד הי

אהיה
יהוה
יוד הי

יוד ה"י דקס"א

(1)

לו"ק לחח' לחח' לחכמה דכתר לבינה [בחזרה לחכמה וכתר] לבינה דז"א

ג' כלי גבורה דז"א

אלף, אלף למד, אלף למד, אלף למד הו'
אלף למד הו' יוד, אלף למד הו' יוד מס

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יו הו

ג' כלי חסד דז"א

א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

אהיה
יהוה
יוד הי

אהיה יהוה
יהוה יהוה
יוד ה"י דקס"א

אהיה
יהוה
יוד הי

ג' כלי סוד דז"א

און צבאו צבאו און

ג' כלי יסוד דז"א

יא ונו ונו
שין, שין דלת, שין דלת יוד
שין דלת יוד

ג' כלי נח"ל דז"א

יוו צב צב
צב צב

לחבר י"ה דמוחין עם ו"ה תפארת ומלכות.

לחבר י"ה דמוחין עם ו"ה תפארת ומלכות גי'
מ"ו.

מלוי דע"ב זה מאבא ומחכמה דז"א לנוק'.

יהוה

יוד הי וה

יוד הי ויו הי

גי' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהוה

יוד הא ואו הא

אב גד הו וזו טוי כל

מז סע פצ קר שת

לנוק' |

להמשיך [ז"א עב] הארת הכ"ב אחוון מיסוד דאימא

שכחב"ד דז"א לנוק'.

1832

הצ"ח

ע"ה: 22

להמשיך הארת ה"ג מיסוד דאימא ליסוד דז"א

מנצפ"ך

לגי' כלי יסוד דז"א

יאור ונו הי

שין, שין דלת, שין דלת יוד

שין דלת יוד

יו | >

וקם נעשה הויה אחת

ומשם לדעת דנוק' וקם מתחלקים לה' היות גי'

ק"ל

יהוה יהוה

יהוה

יהוה יהוה

ומשם מתפשטים בחג"ת שלה בחי' ריבוע

גי' ע"ב.

י יה יהו יהוה

[הרי כ"ו ק"ל ע"ב גי' ברוך]

[ולהמשיך הארת יסוד דאבא המלוכב ביסוד דאימא ליסוד דז"א ולהמשיך הארת ב' היסודות עם הארת

הח"ג לנוק' 1.]

להמשיך כל הארות הנז' דכך פנים למל' דכתר דז"א ודרך פנים ואחור דמל' דחכמה שהוא גי' ברוך

יח"ג - ה"ז - יהוה כ"ו

יהוה יוד הא ואו הא

ע"ב

8- יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא ק"ל ס"ה גי' ברוך

שחרית ראש השנה

הוה יוד יוד יוד הוה הא הו ו ווא ווא הוה הא הו אאא ללל איש דוד נוי יו

רי"ו א'

ואג' גבורות דהג"ח מתפשטים פריבוע והס ג'
ע"ב גי' רי"ו.

י יה יהו יהוה
י יה יהו יהוה
י יה יהו יהוה

רכט

רי"ו

כה"מ

להמשיך כל הארות הנו' לטוק' העומדת בכריאה.

וגם להמשיך לה ממלכות דז"א הויה ואלנות
ורביבוע אלנות העולים רי"ו.

יאהדונהי
א אד אדנ אדני

יאהדונהי ז"א

להמשיך לטוק' שבכריאה הארה מאחורי יסוד
דז"א מספר הוי"ה ואלנות, וה' פעמים כ"ה
מח"ג נה"י והס כמספר רי"ו.

יהוה יהוה

יהוה וקכ"ה

יהוה ס"ה רי"ו

יאהדונהי ז"א

להמשיך לטוק' שבכריאה מאחורי נו"ה דז"א
הארת הוי"ה ואלנות וה' פעמים כ"ה מדח"ג
נ"ה.

יהוה יהוה

יהוה וקכ"ה

יהוה ס"ה רי"ו

יטיו להמשיך לטוק' שבכריאה הארה מאחורי התפארת דז"א הוי"ה ואלנות וג' מ"ב דע"ב ס"ג מ"ה.

יהוה

יאהדונהי

יהוה

יוד הי וואו הי

יהוה

יוד הי ויו הי

יוד ויו דלת, הי יוד,
ואו אלף ואו, הי יוד

יוד הא ואו הא
יוד ואו דלת, הא אלף,
ואו אלף ואו, הא אלף

יוד ויו דלת, הי יוד,
הי יוד ויו, הי יוד

(ס"ה גי' רי"ו ע"ה)

312/3

להמשיך מן הטוק' ה' אחרונה דהויה לנקודתה שבהיכל ק"ק דכריאה הנק' אלני את כל האורות הנו'
שסם הארת המוחין דו"ק עם האורות העולים כמס' ברוך וגם הרי"ו וזו גם היא נקראת ברוך]

גם נקראת (הטוק' שבכריאה) ברוך על ידי הרי"ו שנתחבר עם י"ב אותיות דלדני' שסם רי"ו וי"ב גי' ברוך.

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה רי"ו

י יה יהו יהוה

רי"ו ב'

אלף דלת נוו יוד

י"ב אותיות דאלנות

ס"ה גי' ברוך

ע' יק לבוין טונת הרי"ו בשחרית בלבר בלתש ובחזרה וכמ"ש בשע"כ דרוש ו' דר"ה וכמ"ש הרב זמרת הארץ וכ"כ בדב"ש אות
ס"ט עין מנהג ק"ק חסידים בית אל תכנ"ו וכן המנהג בישיבת רחוב"ג וכמ"ש הרב הגאון פת"ג זוק"ל עמ' י"ב וכן מנהגנו
ב"ק חסידים "נהג שלום תכנ"ו וכ"ע והיע"א.

סידור רחובות הנהר
לברך את ה' כשא אברהם עבד ה' א'

אתה יא

להוריד י' להויה ולהעלות א' להויה.

יכוין להמשיך הארת הג"ר לאחור לאחור לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דתבונה מע"ג
רישא דז"א, עם ג"ר דללמי המו' שהם אל"ף ה"י דקס"א עם הגרנח"י. לג"ר לאחור לאחור לחכמה
דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דבינה דז"א.

ובתחילה ימשיכם לחכמה דניקוד הגו' שהיא אות י', ומשם לבינה אות ה', ומשם לו' תפארת דניקוד
הגז', ומשם למלכות ה' אחרונה.
לחכמה אות י'

להמשיך הארת הג"ר לאחור לאחור לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דתבונה.

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

אך וְיָיִן דקס"א

ולהמשיך מאות א' דקס"א שצורה רי"ו מספר ג' ע"ב דיוקן העולה רי"ו, לחכמה דז"א

אלף הי יוד הי

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

לג"ר דלח' דלח' לחכמה דכתר דנר"ן [לחיה ויחידה] דבינה דז"א

ג' כלי חכמה דז"א שהוא י'

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהוה

יוד הא ואו הא

ומשם לבינה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

אך וְיָיִן דקס"א

אלף הי יוד הי

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

ולהמשיך י' שהוא לחכמה דז"א לגבי ה' שהוא בינה דז"א שצורתה רי"ו ונעשה הו

ג' כלי בינה דז"א ה'

אלף, אלף הא, אלף הא יוד

אך וְיָיִן דקס"א

אלף הא יוד הא

אך וְיָיִן דקס"א

שחרית ראש השנה

הוה יוד יוד יוד זה הא הו וו ואו זה הא הו אמא ללל איש דוד ניי ייה

רלא

8
ע"י: 33
6' 21'

ויכוין לטוריד אות י' לאבא לגבי ד' לאימא שפניור רי"י

למשך לה מאבא ו' אורות מי"ו אורות לג"ב נתיבות דחלקו יותב על חלקה, ואז נעשית בניור ג' ווי"ן

ב"ע: י"ו חלקה, וקשה שנותן לה אבא למתק הדניוס שבה לתת לה כח להנתיב הז"א שסוא וא"י התלויה.

יה ו' ז

ויכוין למשך מיסוד דא"ק מאור הדש המשך בפנימיות מזווג דע"ב ס"ג חו"ב דא"ק ניקוד שורק

שס ו' וי' כזה ו' לאבא וולשאייר לאבא ה"א, ולמשך מאבא לאימא אות ו' ששורוק לסיות לה כח

להנתיב הז"א שסוא ו' התלויה.

למשך מחממה דז"א הוי"ה פשוטה וקס"א, לאלף דלדני, ואלף וז נעשית קמ"ג.

ג' כלי חממה דז"א

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהודה

יוד הא ואו הא

יהוה אלף הי יוד הי

אדני

אלף הא יוד הא דני

ומשם (מבינה דז"א) דרך הדעת לתפארת

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אלף ו' ז' ו' דקס"א

(כי"ן) אלף הי יוד הי

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

ג' כלי תפארת דז"א אות ו'

יוד הא ואו הא

י יה יהו יהוד

י ו ווד

סידור רחובות הנהדר

לברך את ה' כשאת אברהם עבד ה' א'

ומשם למשיכם לה' אחרונה יהיה, > ג"ע

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אך וי דקס"א

לכתב"ד דאח' דאח' דחכמה דכתיב דבינה [דחכמה וכתל] דבינה דיעקב ורחל שניורה ר"ן, ועם היו"ד הם

רי"ן

יהי רי"ן

לדחות הו"ק לחג"ת ונה"י דיעקב ורחל.

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אך וי דקס"א

דיעקב ורחל

חג"ת

לחג"ת

אהיה
יהוה

אהיה יהוה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אך וי דקס"א

דיעקב ורחל

לנה"י

לנה"י

י"א ע"כ דל-ט"ז-ט"ח-ט"ט-י"א-י"ב-י"ג-י"ד-י"ה-י"ו-י"ז-י"ח-י"ט-כ"א-כ"ב-כ"ג-כ"ד-כ"ה-כ"ו-כ"ז-כ"ח-כ"ט-ל"א-ל"ב-ל"ג-ל"ד-ל"ה-ל"ו-ל"ז-ל"ח-ל"ט-מ"א-מ"ב-מ"ג-מ"ד-מ"ה-מ"ו-מ"ז-מ"ח-מ"ט-נ"א-נ"ב-נ"ג-נ"ד-נ"ה-נ"ו-נ"ז-נ"ח-נ"ט-ס"א-ס"ב-ס"ג-ס"ד-ס"ה-ס"ו-ס"ז-ס"ח-ס"ט-ק"א-ק"ב-ק"ג-ק"ד-ק"ה-ק"ו-ק"ז-ק"ח-ק"ט-קכ"א-קכ"ב-קכ"ג-קכ"ד-קכ"ה-קכ"ו-קכ"ז-קכ"ח-קכ"ט-קל"א-קל"ב-קל"ג-קל"ד-קל"ה-קל"ו-קל"ז-קל"ח-קל"ט-קמ"א-קמ"ב-קמ"ג-קמ"ד-קמ"ה-קמ"ו-קמ"ז-קמ"ח-קמ"ט-קס"א-קס"ב-קס"ג-קס"ד-קס"ה-קס"ו-קס"ז-קס"ח-קס"ט-קע"א-קע"ב-קע"ג-קע"ד-קע"ה-קע"ו-קע"ז-קע"ח-קע"ט-קפ"א-קפ"ב-קפ"ג-קפ"ד-קפ"ה-קפ"ו-קפ"ז-קפ"ח-קפ"ט-קצ"א-קצ"ב-קצ"ג-קצ"ד-קצ"ה-קצ"ו-קצ"ז-קצ"ח-קצ"ט-ר"א-ר"ב-ר"ג-ר"ד-ר"ה-ר"ו-ר"ז-ר"ח-ר"ט-ר"ק-ר"ק"א-ר"ק"ב-ר"ק"ג-ר"ק"ד-ר"ק"ה-ר"ק"ו-ר"ק"ז-ר"ק"ח-ר"ק"ט-ר"קכ"א-ר"קכ"ב-ר"קכ"ג-ר"קכ"ד-ר"קכ"ה-ר"קכ"ו-ר"קכ"ז-ר"קכ"ח-ר"קכ"ט-ר"קל"א-ר"קל"ב-ר"קל"ג-ר"קל"ד-ר"קל"ה-ר"קל"ו-ר"קל"ז-ר"קל"ח-ר"קל"ט-ר"קמ"א-ר"קמ"ב-ר"קמ"ג-ר"קמ"ד-ר"קמ"ה-ר"קמ"ו-ר"קמ"ז-ר"קמ"ח-ר"קמ"ט-ר"קס"א-ר"קס"ב-ר"קס"ג-ר"קס"ד-ר"קס"ה-ר"קס"ו-ר"קס"ז-ר"קס"ח-ר"קס"ט-ר"קע"א-ר"קע"ב-ר"קע"ג-ר"קע"ד-ר"קע"ה-ר"קע"ו-ר"קע"ז-ר"קע"ח-ר"קע"ט-ר"קפ"א-ר"קפ"ב-ר"קפ"ג-ר"קפ"ד-ר"קפ"ה-ר"קפ"ו-ר"קפ"ז-ר"קפ"ח-ר"קפ"ט-ר"קצ"א-ר"קצ"ב-ר"קצ"ג-ר"קצ"ד-ר"קצ"ה-ר"קצ"ו-ר"קצ"ז-ר"קצ"ח-ר"קצ"ט-ר"ל"א-ר"ל"ב-ר"ל"ג-ר"ל"ד-ר"ל"ה-ר"ל"ו-ר"ל"ז-ר"ל"ח-ר"ל"ט-ר"מ"א-ר"מ"ב-ר"מ"ג-ר"מ"ד-ר"מ"ה-ר"מ"ו-ר"מ"ז-ר"מ"ח-ר"מ"ט-ר"נ"א-ר"נ"ב-ר"נ"ג-ר"נ"ד-ר"נ"ה-ר"נ"ו-ר"נ"ז-ר"נ"ח-ר"נ"ט-ר"ס"א-ר"ס"ב-ר"ס"ג-ר"ס"ד-ר"ס"ה-ר"ס"ו-ר"ס"ז-ר"ס"ח-ר"ס"ט-ר"ת"א-ר"ת"ב-ר"ת"ג-ר"ת"ד-ר"ת"ה-ר"ת"ו-ר"ת"ז-ר"ת"ח-ר"ת"ט-ר"י"א-ר"י"ב-ר"י"ג-ר"י"ד-ר"י"ה-ר"י"ו-ר"י"ז-ר"י"ח-ר"י"ט-ר"י"ק-ר"י"ק"א-ר"י"ק"ב-ר"י"ק"ג-ר"י"ק"ד-ר"י"ק"ה-ר"י"ק"ו-ר"י"ק"ז-ר"י"ק"ח-ר"י"ק"ט-ר"י"קכ"א-ר"י"קכ"ב-ר"י"קכ"ג-ר"י"קכ"ד-ר"י"קכ"ה-ר"י"קכ"ו-ר"י"קכ"ז-ר"י"קכ"ח-ר"י"קכ"ט-ר"י"קל"א-ר"י"קל"ב-ר"י"קל"ג-ר"י"קל"ד-ר"י"קל"ה-ר"י"קל"ו-ר"י"קל"ז-ר"י"קל"ח-ר"י"קל"ט-ר"י"קמ"א-ר"י"קמ"ב-ר"י"קמ"ג-ר"י"קמ"ד-ר"י"קמ"ה-ר"י"קמ"ו-ר"י"קמ"ז-ר"י"קמ"ח-ר"י"קמ"ט-ר"י"קס"א-ר"י"קס"ב-ר"י"קס"ג-ר"י"קס"ד-ר"י"קס"ה-ר"י"קס"ו-ר"י"קס"ז-ר"י"קס"ח-ר"י"קס"ט-ר"י"קע"א-ר"י"קע"ב-ר"י"קע"ג-ר"י"קע"ד-ר"י"קע"ה-ר"י"קע"ו-ר"י"קע"ז-ר"י"קע"ח-ר"י"קע"ט-ר"י"קפ"א-ר"י"קפ"ב-ר"י"קפ"ג-ר"י"קפ"ד-ר"י"קפ"ה-ר"י"קפ"ו-ר"י"קפ"ז-ר"י"קפ"ח-ר"י"קפ"ט-ר"י"קצ"א-ר"י"קצ"ב-ר"י"קצ"ג-ר"י"קצ"ד-ר"י"קצ"ה-ר"י"קצ"ו-ר"י"קצ"ז-ר"י"קצ"ח-ר"י"קצ"ט-ר"י"ל"א-ר"י"ל"ב-ר"י"ל"ג-ר"י"ל"ד-ר"י"ל"ה-ר"י"ל"ו-ר"י"ל"ז-ר"י"ל"ח-ר"י"ל"ט-ר"י"מ"א-ר"י"מ"ב-ר"י"מ"ג-ר"י"מ"ד-ר"י"מ"ה-ר"י"מ"ו-ר"י"מ"ז-ר"י"מ"ח-ר"י"מ"ט-ר"י"נ"א-ר"י"נ"ב-ר"י"נ"ג-ר"י"נ"ד-ר"י"נ"ה-ר"י"נ"ו-ר"י"נ"ז-ר"י"נ"ח-ר"י"נ"ט-ר"י"ס"א-ר"י"ס"ב-ר"י"ס"ג-ר"י"ס"ד-ר"י"ס"ה-ר"י"ס"ו-ר"י"ס"ז-ר"י"ס"ח-ר"י"ס"ט-ר"י"ת"א-ר"י"ת"ב-ר"י"ת"ג-ר"י"ת"ד-ר"י"ת"ה-ר"י"ת"ו-ר"י"ת"ז-ר"י"ת"ח-ר"י"ת"ט-ר"י"י"א-ר"י"י"ב-ר"י"י"ג-ר"י"י"ד-ר"י"י"ה-ר"י"י"ו-ר"י"י"ז-ר"י"י"ח-ר"י"י"ט-ר"י"י"ק-ר"י"י"ק"א-ר"י"י"ק"ב-ר"י"י"ק"ג-ר"י"י"ק"ד-ר"י"י"ק"ה-ר"י"י"ק"ו-ר"י"י"ק"ז-ר"י"י"ק"ח-ר"י"י"ק"ט-ר"י"י"קכ"א-ר"י"י"קכ"ב-ר"י"י"קכ"ג-ר"י"י"קכ"ד-ר"י"י"קכ"ה-ר"י"י"קכ"ו-ר"י"י"קכ"ז-ר"י"י"קכ"ח-ר"י"י"קכ"ט-ר"י"י"קל"א-ר"י"י"קל"ב-ר"י"י"קל"ג-ר"י"י"קל"ד-ר"י"י"קל"ה-ר"י"י"קל"ו-ר"י"י"קל"ז-ר"י"י"קל"ח-ר"י"י"קל"ט-ר"י"י"קמ"א-ר"י"י"קמ"ב-ר"י"י"קמ"ג-ר"י"י"קמ"ד-ר"י"י"קמ"ה-ר"י"י"קמ"ו-ר"י"י"קמ"ז-ר"י"י"קמ"ח-ר"י"י"קמ"ט-ר"י"י"קס"א-ר"י"י"קס"ב-ר"י"י"קס"ג-ר"י"י"קס"ד-ר"י"י"קס"ה-ר"י"י"קס"ו-ר"י"י"קס"ז-ר"י"י"קס"ח-ר"י"י"קס"ט-ר"י"י"קע"א-ר"י"י"קע"ב-ר"י"י"קע"ג-ר"י"י"קע"ד-ר"י"י"קע"ה-ר"י"י"קע"ו-ר"י"י"קע"ז-ר"י"י"קע"ח-ר"י"י"קע"ט-ר"י"י"קפ"א-ר"י"י"קפ"ב-ר"י"י"קפ"ג-ר"י"י"קפ"ד-ר"י"י"קפ"ה-ר"י"י"קפ"ו-ר"י"י"קפ"ז-ר"י"י"קפ"ח-ר"י"י"קפ"ט-ר"י"י"קצ"א-ר"י"י"קצ"ב-ר"י"י"קצ"ג-ר"י"י"קצ"ד-ר"י"י"קצ"ה-ר"י"י"קצ"ו-ר"י"י"קצ"ז-ר"י"י"קצ"ח-ר"י"י"קצ"ט-ר"י"י"ל"א-ר"י"י"ל"ב-ר"י"י"ל"ג-ר"י"י"ל"ד-ר"י"י"ל"ה-ר"י"י"ל"ו-ר"י"י"ל"ז-ר"י"י"ל"ח-ר"י"י"ל"ט-ר"י"י"מ"א-ר"י"י"מ"ב-ר"י"י"מ"ג-ר"י"י"מ"ד-ר"י"י"מ"ה-ר"י"י"מ"ו-ר"י"י"מ"ז-ר"י"י"מ"ח-ר"י"י"מ"ט-ר"י"י"נ"א-ר"י"י"נ"ב-ר"י"י"נ"ג-ר"י"י"נ"ד-ר"י"י"נ"ה-ר"י"י"נ"ו-ר"י"י"נ"ז-ר"י"י"נ"ח-ר"י"י"נ"ט-ר"י"י"ס"א-ר"י"י"ס"ב-ר"י"י"ס"ג-ר"י"י"ס"ד-ר"י"י"ס"ה-ר"י"י"ס"ו-ר"י"י"ס"ז-ר"י"י"ס"ח-ר"י"י"ס"ט-ר"י"י"ת"א-ר"י"י"ת"ב-ר"י"י"ת"ג-ר"י"י"ת"ד-ר"י"י"ת"ה-ר"י"י"ת"ו-ר"י"י"ת"ז-ר"י"י"ת"ח-ר"י"י"ת"ט-ר"י"י"י"א-ר"י"י"י"ב-ר"י"י"י"ג-ר"י"י"י"ד-ר"י"י"י"ה-ר"י"י"י"ו-ר"י"י"י"ז-ר"י"י"י"ח-ר"י"י"י"ט-ר"י"י"י"ק-ר"י"י"י"ק"א-ר"י"י"י"ק"ב-ר"י"י"י"ק"ג-ר"י"י"י"ק"ד-ר"י"י"i"ק"ה-ר"י"i"ק"ו-ר"i"i"ק"ז-ר"i"i"ק"ח-ר"i"i"ק"ט-ר"i"i"קכ"א-ר"i"i"קכ"ב-ר"i"i"קכ"ג-ר"i"i"קכ"ד-ר"i"i"קכ"ה-ר"i"i"קכ"ו-ר"i"i"קכ"ז-ר"i"i"קכ"ח-ר"i"i"קכ"ט-ר"i"i"קל"א-ר"i"i"קל"ב-ר"i"i"קל"ג-ר"i"i"קל"ד-ר"i"i"קל"ה-ר"i"i"קל"ו-ר"i"i"קל"ז-ר"i"i"קל"ח-ר"i"i"קל"ט-ר"i"i"קמ"א-ר"i"i"קמ"ב-ר"i"i"קמ"ג-ר"i"i"קמ"ד-ר"i"i"קמ"ה-ר"i"i"קמ"ו-ר"i"i"קמ"ז-ר"i"i"קמ"ח-ר"i"i"קמ"ט-ר"i"i"קס"א-ר"i"i"קס"ב-ר"i"i"קס"ג-ר"i"i"קס"ד-ר"i"i"קס"ה-ר"i"i"קס"ו-ר"i"i"קס"ז-ר"i"i"קס"ח-ר"i"i"קס"ט-ר"i"i"קע"א-ר"i"i"קע"ב-ר"i"i"קע"ג-ר"i"i"קע"ד-ר"i"i"קע"ה-ר"i"i"קע"ו-ר"i"i"קע"ז-ר"i"i"קע"ח-ר"i"i"קע"ט-ר"i"i"קפ"א-ר"i"i"קפ"ב-ר"i"i"קפ"ג-ר"i"i"קפ"ד-ר"i"i"קפ"ה-ר"i"i"קפ"ו-ר"i"i"קפ"ז-ר"i"i"קפ"ח-ר"i"i"קפ"ט-ר"i"i"קצ"א-ר"i"i"קצ"ב-ר"i"i"קצ"ג-ר"i"i"קצ"ד-ר"i"i"קצ"ה-ר"i"i"קצ"ו-ר"i"i"קצ"ז-ר"i"i"קצ"ח-ר"i"i"קצ"ט-ר"i"i"ל"א-ר"i"i"ל"ב-ר"i"i"ל"ג-ר"i"i"ל"ד-ר"i"i"ל"ה-ר"i"i"ל"ו-ר"i"i"ל"ז-ר"i"i"ל"ח-ר"i"i"ל"ט-ר"i"i"מ"א-ר"i"i"מ"ב-ר"i"i"מ"ג-ר"i"i"מ"ד-ר"i"i"מ"ה-ר"i"i"מ"ו-ר"i"i"מ"ז-ר"i"i"מ"ח-ר"i"i"מ"ט-ר"i"i"נ"א-ר"i"i"נ"ב-ר"i"i"נ"ג-ר"i"i"נ"ד-ר"i"i"נ"ה-ר"i"i"נ"ו-ר"i"i"נ"ז-ר"i"i"נ"ח-ר"i"i"נ"ט-ר"i"i"ס"א-ר"i"i"ס"ב-ר"i"i"ס"ג-ר"i"i"ס"ד-ר"i"i"ס"ה-ר"i"i"ס"ו-ר"i"i"ס"ז-ר"i"i"ס"ח-ר"i"i"ס"ט-ר"i"i"ת"א-ר"i"i"ת"ב-ר"i"i"ת"ג-ר"i"i"ת"ד-ר"i"i"ת"ה-ר"i"i"ת"ו-ר"i"i"ת"ז-ר"i"i"ת"ח-ר"i"i"ת"ט-ר"i"i"י"א-ר"i"i"י"ב-ר"i"i"י"ג-ר"i"i"י"ד-ר"i"i"י"ה-ר"i"i"י"ו-ר"i"i"י"ז-ר"i"i"י"ח-ר"i"i"י"ט-ר"i"i"י"ק-ר"i"i"י"ק"א-ר"i"i"י"ק"ב-ר"i"i"י"ק"ג-ר"i"i"י"ק"ד-ר"i"i"י"ק"ה-ר"i"i"י"ק"ו-ר"i"i"י"ק"ז-ר"i"i"י"ק"ח-ר"i"i"י"ק"ט-ר"i"i"י"קכ"א-ר"i"i"י"קכ"ב-ר"i"i"י"קכ"ג-ר"i"i"י"קכ"ד-ר"i"i"י"קכ"ה-ר"i"i"י"קכ"ו-ר"i"i"י"קכ"ז-ר"i"i"י"קכ"ח-ר"i"i"י"קכ"ט-r

הוה יוד יוד יוד זה הא די וו ואו זה הא די אאא ללל איש דוד נוי יה לחבר א"ה דמוחין עם י"ה דחו"ב

אהיה

לחבר אלף היי דמוחין מלאים עם י"ה דחו"ב

אלף הי יה

להמשיך מלוי דקס"א מאימא ומבינה דז"א לנוק.

אלף הי יוד הי

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד

אלף הא יוד הא

אלף הא יוד הא

או ויו

(שזירא) (ק"י)

וע"י הארת מלוי דקס"א הגז', יכוין להמשיך לנוק' עג"ר דמוחין הגז', הכ"ב אהוון עלמם הרמוזים בא"ת

לחתה, כל אות כלולה מעשר חוץ מ' אותיות שזכאי גיכ"ק ונשאר כמספר רי"ז, וזה הכי"ו יכוין

אותם בניור א' לחתה (רי"ו).

אתה

רי"ו

ל ל ל ל ל ל ל ל ל ל

א א א א א א א א א א

רי"ו ג'

מ מ מ מ מ מ מ מ מ מ

ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב

(במשל אב' צדק)

נ נ נ נ נ נ נ נ נ נ

ג ג ג ג ג ג ג ג ג ג

ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס

ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד

ע ע ע ע ע ע ע ע ע ע

ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה

פ פ פ פ פ פ פ פ פ פ

ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו

צ צ צ צ צ צ צ צ צ צ

ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז

ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק

ח ח ח ח ח ח ח ח ח ח

ר ר ר ר ר ר ר ר ר ר

ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט

ש ש ש ש ש ש ש ש ש ש

י י י י י י י י י י

ת ת ת ת ת ת ת ת ת ת

כ כ כ כ כ כ כ כ כ כ

כונה בלתי

(5) אהיה

היינו לביק' ריון לביק' (10 רי"ו)

ר"י"ו ד' (10) ולהמשיך לטוק' שבכריאה (מאות ה' של אחת ה' אותיות מנצפ"ך שהם סוד הוי"ה א',
(13) ולהמתיק בהוי"ה זו את נפ"ך לטוק', והוי"ה ונפ"ך גי' רי"ז ויכוין אותו בליור תיו דלחתה כזה.

ארה = יהוה (כ"ו) צפן [ק"ץ] רי"ו

ר"י"ו ד' (6) יכוין לכלול ולחבר ב' רי"ז לכ"ב אותיות ומנצפ"ך, ברי"ז אחד, כי א"ה דלחתה הם
א"ה דלחיה והתי"ז בליור רי"ז הוא י' ה' דלחיה גי' כ"א, כל אחד כלול מעשר ס"ה גי' כ"ו, ועס ו'
אותיות מילוי דקס"א גי' רי"ז.

אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה גי' כ"ו גי' כ"ו

ארה
אהיה

כ"ו
גי' רי"ז

3:21:3

אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

למלאות האהי"ה בג' מילויים והס גי' תנ"ה
ולהמשיכם לטוק', ועל ידס תעלה טוק' בזקופות
בה' מקומות של הוי"ה ודלני גי' תנ"ה.

(11)

יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה

להמשיך לה הארת ה"ח,
וה"ג עמסם לטוק',

(7)
266
61
266
61

יאהרונהי

יהוה יהוה
יהוה יהוה

להמשיך לה מאחורי חו"ג הוי"ה ודלני וה"פ כ"ה
מתב"ד ח"ג גי' רי"ז

לף יוד י
ההההה
ההההה

מ"ז דכריעה א' וק"ס דכריעה ב' גי' מקו"ס.
להמשיך לטוקבא הוי"ה בהכאה גי' מקו"ס.

10	10	10	10
4	4	4	4
6	6	6	6

יום ב' - אה' (נקרא אה') ופנים (נקרא פנים) דהייצויות, הנקרא בטבלה הייצויות (העבודה העקרונית ביום ב')
 פנים דאה' (נקרא אה') ופנים (נקרא פנים) דפנים דפנימיות, הנקרא בטבלה פנימיות (השלמה ליום א')

פירוש ד' חכמה אימא עיי'	זו"ן ג' כלים (1) (פוסק)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	דיצויות ופנימיות		דיצויות ופנימיות		דיצויות ופנימיות		דיצויות ופנימיות	
												(אה')	(פנים)	(אה')	(פנים)	(אה')	(פנים)	(אה')	(פנים)
תבונה	נח' כלים אמצעים (מנחה) והיצויות (ערכית)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	דיצויות פנימיות	פנימיות (אה')	פנימיות (אה')	פנימיות (פנים)	דיצויות (אה')	דיצויות (פנים)	דיצויות ופנימיות (פנים)
													דיצויות (פנים)	דיצויות (אה')	דיצויות ופנימיות (פנים)	דיצויות ופנימיות (פנים)	דיצויות ופנימיות (פנים)	דיצויות ופנימיות (פנים)	דיצויות ופנימיות (פנים)
בינה	נח' כלים אמצעים (מנחה) והיצויות (ערכית)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	דיצויות פנימיות	פנימיות (אה')	פנימיות (אה')	פנימיות (פנים)	דיצויות (אה')	דיצויות (פנים)	דיצויות ופנימיות (פנים)
													דיצויות (פנים)	דיצויות (אה')	דיצויות ופנימיות (פנים)	דיצויות ופנימיות (פנים)	דיצויות ופנימיות (פנים)	דיצויות ופנימיות (פנים)	דיצויות ופנימיות (פנים)

מנחה	מוסף	שופר (מוזשב)	שחרית	ערבית	סדר התפילות	דיצויות ופנימיות		דיצויות ופנימיות		דיצויות ופנימיות		דיצויות ופנימיות	
						(אה')	(פנים)	(אה')	(פנים)	(אה')	(פנים)	(אה')	(פנים)
אמצעים - נח' לחש	כל ג' כלים (1) - זו"ן לחש	פנימים - ז"א (פנימיות)	פנימים - ז"א לחש	דיצויות - נח' לחש	כלים לחש / חזרה	דיצויות (אה')	פנימיות (פנים)	דיצויות (אה')	פנימיות (פנים)	דיצויות (אה')	פנימיות (פנים)	דיצויות (אה')	פנימיות (פנים)
חזרה	חזרה	פנימים (רשדורית)	חזרה	לחש	לחש / חזרה	דיצויות (אה')	פנימיות (פנים)	דיצויות (אה')	פנימיות (פנים)	דיצויות (אה')	פנימיות (פנים)	דיצויות (אה')	פנימיות (פנים)
פנים	פנים	שופר (פנימיות)	שופר (פנימיות)	שופר (פנימיות)	מיקום בתפילה	דיצויות (אה')	פנימיות (פנים)	דיצויות (אה')	פנימיות (פנים)	דיצויות (אה')	פנימיות (פנים)	דיצויות (אה')	פנימיות (פנים)

ג' כהונות זו"ן בתפילת "אתה"

מס' זו"ן	מנחה - זו"ן (עפ"י/מנחה/עצמה)	רמז - ציור אה' שיל תפילת "אתה"	מס' זו"ן	מנחה - זו"ן (עפ"י/מנחה/עצמה)	רמז - ציור אה' שיל תפילת "אתה"
1	כ"ב אה' x 10 (מיתוק 10)	אה' (כ-א עה' ת)	1	כ"ב אה' x 10 (מיתוק 10)	אה' (כ-א עה' ת)
2	ה"ה צפ"ד (מיתוק 4)	ה	2	ה"ה צפ"ד (מיתוק 4)	ה
3	10 x אה"ה (מיתוק 6)	ה	3	10 x אה"ה (מיתוק 6)	ה

- ע"י סידור חלק זו"ן, דף פ"ט ע"א, יש בזה שיטת שונות.
- לוקח און דעת (רעות קלה, היינו שלוקח) און כהונת חסדים דעתי. והמבורות דדעת ירדו לכין תנין כיתפיו). לכן, הכונה כאן לספירת המפורד זו"ן שונמציאת ערדין בשורשה שבדעת, לפני שירדה למת. ע"י פנין ענין דהג סוף דף ד' (עפ"י שעה"כ דף צ"ג ע"ב).
- הבאת המנחה זו"ן דאה' דהייצויות נעשה כסדרן און הכאת המנחה זו"ן דפנים דאה' דפנימיות נעשה כולו בתפילת "אתה" (מדין השלמה ליום א'). וע"י בענין זה תרשים "סדר העבודות המרכזיות בתפילות של ראש השנה", בעמוד הבא.

סידור רחובות הנהר
לכרך את זו כשא אנדום עבד זו א'
ומשם יטוין להמשיך הו"ק

רלו

(15) 33:33
[ae]p

אהיה
יהיה

אהיה אהיה
יהיה יהיה

אהיה
יהיה

אהיה
יהיה

אוהויהו אוהויהו
יוהויהו יוהויהו

אהיה
יהיה

ויי רזי לע"ב

לכתב"ד חג"ת לחכמה דכתר דבינה [דחכמה וכתר] דבינה ליעקב ורחל שהיא ה' בניור רי ועס הו
הגז' הרי רי"ז.

שג"ב - שג"ב

להעלות ה' לגבי ו' רה"ו

יוד היל ויו הי

לחבר ו"ה לע"ב דזקופה א' עם י"ה דקס"א
דכריעה א'

אלף יוד קל"א

להעלות א' דלדני (ע"י) י' דהו"ה וסניהס גי'
קל"א.

116
:33

יהוה יהוה

להעלות דעת ק"ל דקוק' העולה עם הכולל גי'
קל"א.

יהוה

יהוה יהוה

אלף יוד אלף יוד
ג' כס"ב

א"י דלדני גי' קל"א עם הראשון [א' דלדנות י'
דהויה] גי' כס"ב, והס רי"ז ומ"ז.

[רי"ן] - יוד היל וילן היל גי' כס"ב

[יהוה אדני אדני]

י' דהויה וא' דלדנות וא"י דלדני פשוט
הרמזים בר"ת ה' אלהינו ה' אחד גי' כ"ב.

יהוה אלהינו יהוה אלו

ר"ת גי' כ"ב

אב גד הו זוז טי כל
מז סע פז קר שת

להעלות הכ"ב אחוון [אשר עיקרם מבינה שהיא
אהיה].

י' אהיה

י' דהו"ה עם י"א דלדני גי' אהיה

שחרית ראש השנה

רכז

הוה יוד יוד יוד זה הא דז וו ואו ואו זה הא דז אאא ללל איש דהד נוי יה

[עליה א'] להעלות את נקודת המלכות שהיא אדני והם י' מלכויות דיי"ם דח"ב דרחל וכל היכלי ביי"ע מהיכל ק"ק דבריאה למלכות שהיא ה' אחרונה שתחת יסוד דח"ב דז"א דלנילות.

להמשיך למלכות הנז' ואלות [ממלכות דז"א שהיא ה' אחרונה מספר שילוב הויה ואדני ומספר ריבוע אדני גי' ריי"ז ע"ה] א"ח דז"א להמשיך להם [ליעקו"ר] משם [ממלכות דז"א] מספר ע"ב וקס"א, העולה ריי"ז ועוד י"ז והכולל כנגד י' אותיות דע"ב וכנגד ח' אותיות פשוטם דשני השמות.

כ"ג א"ח דז"א
לעלות נוק' אדני ל-ה פ"י נוק' שתחת היסוד

אהדונהי
א אד אדנ אדני

יוד אלק. הי הי. ויו יוד. הי הי
ו' אותיות ריי"ז
ו' אותיות רנ"ל ע"ה

[עליה ב'] להעלות יעקב ורחל עם מלכות שתחת היסוד דז"א לאחורי היסוד: ולהמשיך [להם] מהיסוד מספר שילוב הויה ואדני וה"ח הנכללים ביסוד מח"ג נה"י כל אחד כולו מה', וכוללים עוד כל אחד מטובס והם ה"פ כ"ה והם קכ"ה ועם מספר ל"א הכי ריי"ז.

יהוה יהוה
יהוה יהוה

יוד אלק, הי הה, ויו יוד, הי הה
גי' רכ"ג יהוה אהיה ריי"ז וז' אותיות הם רכ"ג ע"ה

להמשיך [ומשם] ליעו"ר [מהיסוד] מספר ע"ב וקנ"א, גי' ריי"ז וז' והכולל [וכנגד ח' אותיות דהויה והאיה].

[עליה ג'] להעלות ליעקו"ר לאחורי נו"ה דז"א: להמשיך להם מספר הויה ואדני וה"ח מתפשטים ונכללים בנו"ה, מדח"ג נ"ה כ"א כולו מה', וכוללים עוד מטובס והם ה"פ כ"ה שהם קכ"ה ועם מספר ל"א הכי ריי"ז.

יהוה יהוה
יהוה יהוה

יוד אלק, הי הא, ויו יוד, הי הא

עוד להמשיך להם ע"ב וקמ"ג ע"ה גי' ריי"ז.

א"י רגשו עם אמת!

לכבוד את ה' כשא אברהם עבד ה' א'

105 2/1 - 512 3/2

14

[עליה ד'] אח"כ להטלות ליעו"ר עד ראש התפארת: ולהמשיך להם מהת"ת מספר הוי"ה ואדני"י ומספר אותיות ג' מ"ב דע"ב ס"ג מ"ה, גי' רי"ז ע"ה.

יאהדונהי

יהוה

יהוה

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

יוד ויו דלת, הי יוד,

יוד ויו דלת, הי יוד,

ואו אלף ואו, הי יוד

ויו יוד ויו, הי יוד

יהוה

יוד הא ואו הא

יוד ואו דלת, הא אלף,

ואו אלף ואו, הא אלף

יאההויהה

עוד להמשיך [להס] שילוב הוי"ה והאי"ה ויכוין

לע"ב שבתפארת דז"א וריבוע ב"ן שבכתר דנוק',

שניהם גי' רי"ז.

יוד הי ויו הי

יוד, יוד הה, יוד הה וו,

יוד הה וו הה

קל"ם בכתר דנוק'

ס"ה גי' רי"ז

אלף הי יוד הי,

אלף למד פא, הי יוד,

יוד ויו דלת, הי יוד

ד"פ הוי"ה והאי"ה שבו' עליות גי' קפ"ח כמספר

קס"ה,

וכ"ז אותיות מילוי המילוי.

של פלאו בראשון 310

18